

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 2-4 Τ.Κ. 106 78 ΑΘΗΝΑ

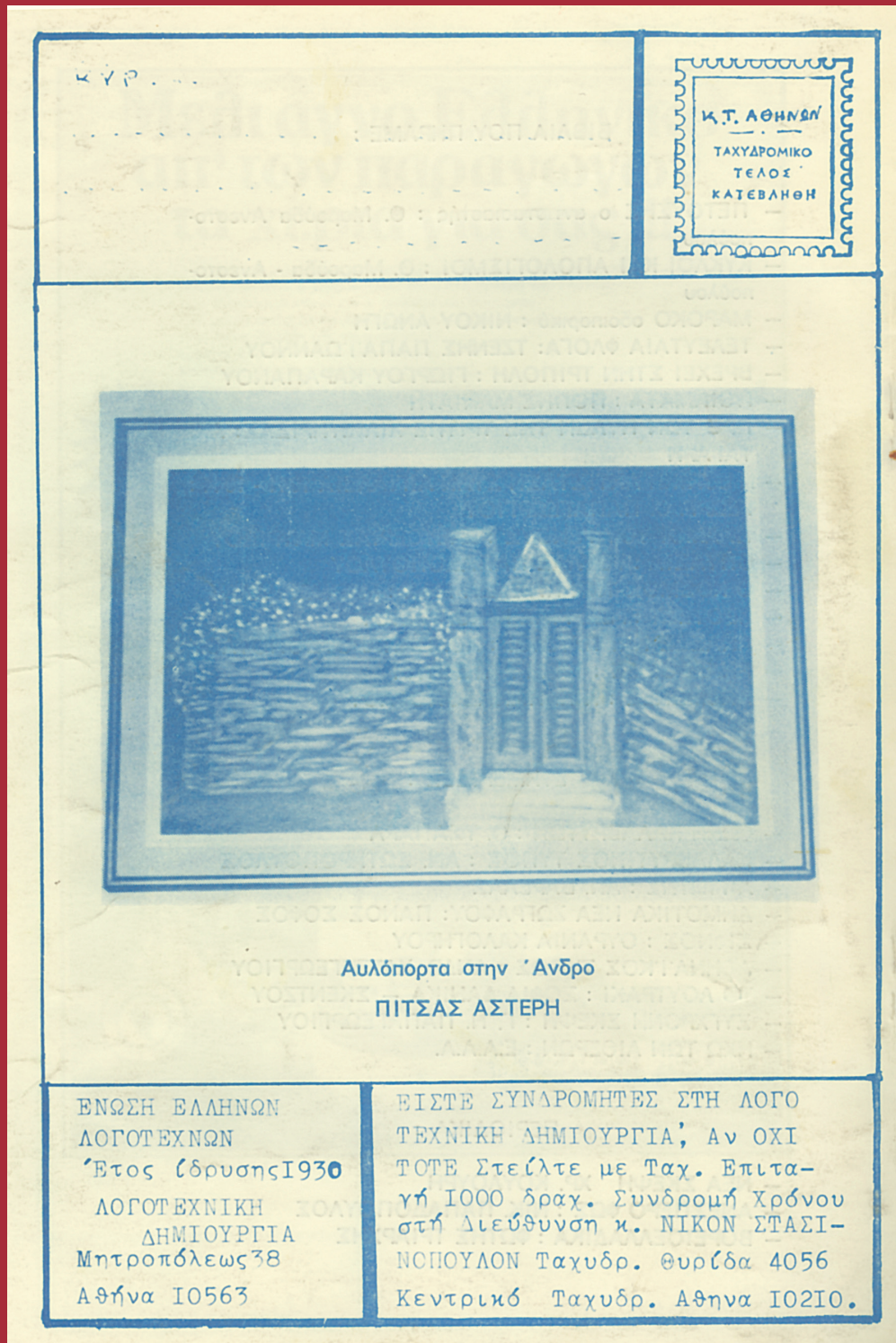
**ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΣΑΡΑΝΤΑ (40) ΧΡΟΝΙΑ (1983-2023)
ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ**

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023
ΤΕΥΧΟΣ 229
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Εξώφυλλο περιοδικού
τεύχος 12^ο/1983

ΤΕΥΧΟΣ 229
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

Οπισθόφυλλο περιοδικού
τεύχος 12^ο/1983

ISSN 1105-607X

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
Έτος ίδρυσης 1930
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
Μητροπόλεως 38
Αθήνα 10563

ΕΙΣΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗ ΛΟΓΟ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ; Αν ΟΧΙ
ΤΟΤΕ Στείλτε με Ταχ. Επιτα-
γή 1000 δραχ. Συνδρομή Χρόνου
στη Διεύθυνση κ. ΝΙΚΟΝ ΣΤΑΣΙ-
ΝΟΠΟΥΛΟΝ Ταχυδρ. Θυρίδα 4056
Κεντρικό Ταχυδρ. Αθήνα 10210.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ
ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 2-4

T.K. 10678 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX 210-3819571

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ: 1975-1977

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΗ: 1983-

ΤΕΥΧΟΣ 229

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΕΚΔΟΤΗΣ – ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δόρδου 35, Τ.Κ. 10443 Αθήνα

Τηλ. 210-5120009

*

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΓΑΠΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΟΡΛΙΔΑΣ

ΡΙΤΑ ΝΑΣΤΟΥ - ΜΥΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΜΜΟΣ

ΦΩΤΙΟΣ ΚΟΥΛΑΡΜΑΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΤΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΟΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ – ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΠΑΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Τ.Θ. 8231, Τ.Κ. 10210 ΑΘΗΝΑ

Κατάθεση στον τραπεζικό λογαριασμό

της Ένωσης στην Εθνική Τράπεζα

IBAN: GR6101100400000004062505138

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Τ.Θ. 8231, Τ.Κ. 10210 ΑΘΗΝΑ

e-mail: EEL1930@GMAIL.COM

ellineslogotexnes.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΟΥΚΟΥΔΑΚΗΣ

ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗΣ 91, 11473 Αθήνα

τηλ. 210-6429961, τηλ./fax. 210-6461660

e-mail: a_telier@otenet.gr

Κάθε Λογοτέχνης φέρει
την ευθύνη των κειμένων του

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΤΗ

Η ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ θα πραγματοποιήσει το 2024 εκδήλωση για να γιορτάσει τα 40 χρόνια (1983-2023) της έκδοσης του περιοδικού «Λογοτεχνική Δημιουργία», όργανο επικοινωνίας μελών και φίλων της Ένωσης, με τη συμμετοχή υψηλών προσωπικότητων να χαιρετήσουν και να μιλήσουν. Ακόμα, να απονεμηθούν τα βραβεία και οι έπαινοι του Πανελλήνιου και Παγκύπριου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού (Ποίησης-Διηγήματος -Χρονικού -Μαρτυρίας και Ολοκληρωμένου έργου) έτους 2023, σ' εκείνους που συμμετείχαν στο Διαγωνισμό. Καλούμε όλους τους φίλους σε μια γιορτινή ατμόσφαιρα δημιουργίας για την ανέλιξη των συμμετεχόντων και για εμάς θα είναι ιδιαίτερη τιμή και χαρά. Από τις σελίδες της «Λογοτεχνικής Δημιουργίας», θα γίνει γνωστή η ημερομηνία και ο χώρος. Ο δίκαιος έπαινος αποδίδεται από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών που πρέπει και τα εύσημα να απονέμονται. «Σε τέτοιες περιπτώσεις πρόκειται για δίκαιη απόδοση τιμής, με την ιδιαίτερη αξία που έχουν στην αποφιλούμενη από ευγνώμονα αισθήματα και ηθικές ευαισθησίες εποχής μας», γράφει ο σύγχρονος διανοητής και λόγιος συγγραφέας Λαοκράτης Βάσσης.

Λ.Β.Τ.

Ο Πρόεδρος

και το Διοικητικό Συμβούλιο εύχονται
στα μέλη και στους φίλους της Ένωσης

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

και **ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ** το 2024

Μήπως ξεχάσατε

τη συνδρομή σας;

Αν ναι, σπεύσατε!

Ετήσια συνδρομή 50 ευρώ.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ 1975 - 77

» ΔΕΥΤΕΡΗ 1983

ΤΕΥΧΟΣ 12οv

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ —

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1983

Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ στον πρώτο κύκλο της έκδοσης της Οκτώβρης 1975 - Ιούνιος 1977 άφησε άριστες εντυπώσεις για την εμφάνισή της και το καλοδιαλεγμένο περιεχόμενό της και για την μαχητικότητα των συνεργατών της για την δημιουργία μιας ομοσπονδίας Λογοτεχνικών Σωματείων και την από κοινού διεκδίκηση των συντα-

ξιοδοτικών και λοιπών επαγγελματικών απαιτήσεων.

Λόγοι άσχετοι από την θέληση του τότε Διοικητικού Συμβουλίου, έγιναν η αιτία διακοπής της έκδοσής του μέχρι σήμερα.

Τώρα με εξασφαλισμένες όλες τις προϋποθέσεις για επανακυκλοφορία, εκδίδεται με τον αυτό και προηγούμενα τίτλο του «Λογοτεχνική Δημιουργία» το πρώτο τεύχος Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου.

Η γραμμή πορείας του είναι ξεκαθαρισμένη. Είναι πνευματικό περιοδικό και θα φιλοξενεί στις στήλες του κάθε κείμενο από οποιοδήποτε χώρο και αν προέρχεται και είναι αξιόλογο για παρουσίαση.

Αντικειμενικός του σκοπός τα συμφέροντα του πνευματικού και καλλιτεχνικού κόσμου και η προβολή του πνευματικού του μόχθου. Δεν εκπροσωπεί ούτε κυκλώματα, ούτε στεγανά. Δεν ανέχεται απαράδεκτες παρεκτροπές από συναδέλφους ή Σωματεία που στο όνομα κάποιων κυκλωμάτων μέσων προβολής ή κριτικής προσπαθούν άλλους να θάβουν γιατί δεν σκύβουν, σε υποκλίσεις και άλλους να τους ανεβάζουν χωρίς αξία σαν επιπλέοντας φελούς.

Οι σελίδες του θα είναι το θήμα των λεφτερων πνευματικών ανθρώπων και ανάλογα με την αξία του θα βρίσκει και ο καθένας την θέση που του ανήκει. Ο διάλογος σε κάθε θέση ή αντίθεση θα είναι πάντα καλόδεχτος εφ' όσον δεν ξεπερνάει τα όρια της ευπρέπειας.

Μετά από αυτά τα απλά και σταράτα λόγια ξεκινάμε το καινούργιο μας πνευματικό ταξίδι για ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Περιοδικό (1983-2023)

«Λογοτεχνική Δημιουργία»

(Τ. 12-229)

Λευτέρης Β. Τζόκας

Σαράντα χρόνια πέρασαν κι έχουμε μια φωνή,
ανάγλυφα τα κείμενα και Δωρικές κολώνες,
λες και με μιας ανοίξανε τρισκότεινοι ουρανοί,
ήλιος λαμπρός επρόβαλε, διώξανε τους χειμώνες.

Ο χρόνος στέρωσε βαθιά της Ποίησης θεμέλια
και την κρατούμε ευλαβικά σαν Άγια Εικόνα,
σεμνή γιορτή, ξεφάντωμα, κάθε φορά με γέλια,
στήνουμε το Μνημείο μας ψηλά στον Ελικώντα!

Την ομορφοστολίζουμε, όλοι μαζί κι αντάμα,
τα χρόνια μέθης με βροχή, το χιόνι και λιακάδα,
οι μέρες γίναν θάματα κι έσβησε κάθε κλάμα,
διάπλατα ανοίξαν οι καρδιές κι ατόφια η Ελλάδα!

Περιοδικό που στέκεται σα λαμπερό αστέρι
κι αναγνωρίζεται, υμνούν, δάφνες στην προσφορά,
μέστωμα κι η χρυσόπορτα να σε κρατούν στο χέρι,
φεγγοβολούν οι κόποι μας, θρονιάζει η χαρά.

Οι κοπιώντες δίκαια νιώθουνε περηφάνεια,
καθώς ροφούνε τους ανθούς, και τ' Άγιο μέλι,
ευχές κι ελπίδα στην ψυχή πλέκονται τα Στεφάνια,
ο κόπος βρίσκει ανταμοιβή, πνευματική κυψέλη!..

19-9-2023 / Τρίτη

Από την Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών
 Η Έκδοση του Περιοδικού «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ»
 Α΄ Περίοδος (1975-1977) Β΄ Περίοδος (1983---)
 Έντεκα (11) Τεύχη Διακόσια δέκα οχτώ (218) Τεύχη
 Σύνολο: 229 Τεύχη

Σαράντα Χρόνια Συνεχούς Κυκλοφορίας

Η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών στη Συνεδρίαση της 21ης Μαΐου 1975 του Διοικητικού Συμβουλίου που

Λευτέρης Β. Τζόκας

το απαρτίζουν τα αείμνηστα μέλη: Νικό-

λαος Στασινόπουλος, Πρόεδρος, Σώτος Βασιλειάδης, αντιπρόεδρος, Παναγής Ζούβας, Γεν. Γραμματέας, Πάνος Αντωνόπουλος, ταμίας, Κων. Ρουμπέας (Μαϊστράλης), Κοσμήτορας, Μαίρη Βέη, Έφορος Βιβλιοθήκης, Ελευθερία Ντάνου,

Σε μία συνάντηση της «Συντακτικής Ελέγχου Ύλης», όπως λεγόταν τότε, του περιοδικού «Λογοτεχνική Δημιουργία», το έτος 1993, για να εκτυπωθεί. Διακρίνονται από αριστερά, ο αείμνηστος Χρήστος Γ. Γκόντζος, Σχ. Σύμβουλος, ο Πρόεδρος Λευτέρης Β. Τζόκας, οι αείμνηστοι: Πόπη Ζαχαρή και Γιάννης Καραργύρης (Πρόεδρος Ένωσης 1998-1999) και ο ζων Δημήτρης Τσουκνίδας (Πρόεδρος 1999-2009). Πίσω διακρίνεται με την τραγιάσκα, ο αείμνηστος Παρασκευάς Παρασκευόπουλος, με το τυπογραφείο Νοταρά 20 – Αθήνα, που εκτυπώναμε το περιοδικό «Λογοτεχνική Δημιουργία».

Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων και μέλη, Τριαντάφυλλος Θεοδωρίδης και Παναγής Βαρελάς, αποφάσισαν την έκδοση διμηνιαίου περιοδικού με τίτλο «**Λογοτεχνική Δημιουργία**» και «δυνάμενον, ν' ανέλθη τουλάχιστον από τρία έως έξι τυπογραφικά, δηλ. 48 έως 96 σελίδες».

Το πρώτο τεύχος κυκλοφόρησε στο ίδιο σχήμα με σήμερα 16x24 εκ., το δίμηνο Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 1975 και είχε σαράντα (40) σελίδες. Ο πίνακας του εξωφύλλου «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ», για πολλά τεύχη που κυκλοφόρησε, είναι από πίνακα του Ρώσου μεγάλου ζωγράφου Λεωνίδα Τσεμπέρωφ, μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, που ζούσε στην Ελλάδα. Έχει τίτλο «**Η Λογοτεχνία ευγνωμονούσα**», έγινε με την παρότρυνση του αείμνηστου Προέδρου της Ένωσης και πρώτου εκδότη του περιοδικού Νίκου Στασινόπουλου. Ο πίνακας αυτός παραπέμπει στον πίνακα του Μεγάλου ζωγράφου Θ. Βρυζάκη «**Η Ελλάς ευγνωμονούσα**» που βρίσκεται στην Εθνική Πινακοθήκη. «ΕΛΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ» είχε τίτλο της Σύνταξης το κύριο άρθρο. Η Συντακτική Επιτροπή αποτελείτο από τον Πρόεδρο Νίκο Στασινόπουλο που είναι υπεύθυνος ο εκάστοτε Πρόεδρος της Ένωσης έναντι του Νόμου για τα γραφόμενα των μελών και άλλα δύο μέλη στη Συντακτική Επιτροπή. Ο ταμίας Πάνος Αντωνόπουλος και το μέλος του Δ.Σ. Τριαντάφυλλος Θεοδωρίδης. Στη δεύτερη σελίδα το Δ.Σ. της Ένωσης που προήλθε από τις εκλογές περιόδου 1975-77 με μικρές φωτογραφίες σε μία σελίδα. Θέματα φιλοσοφικού στοχασμού, πνευματικά, ποιήματα, πεζά, ιστορικά κείμενα, διηγήματα

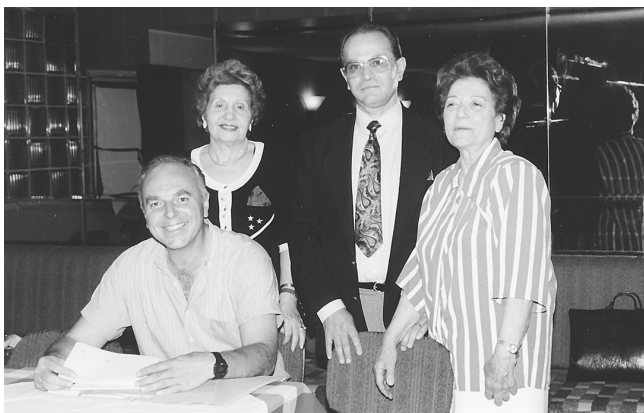
(μικρά) και οι εκδηλώσεις της Ένωσης καλύπτουν οι επόμενες σελίδες, με Ειδήσεις – Σχόλια – Γεγονότα, έως την 39η σελίδα. Το τυπογραφείο Ε. Χωριανόπουλου εκτύπωνε το περιοδικό. Στα επόμενα περιοδικά που κυκλοφόρησαν αυξήθηκαν οι σελίδες σε 48. Το τελευταίο διπλό τεύχος 10-11 κυκλοφόρησε Μάρτιος-Ιούνιος 1977 και με κύριο άρθρο της Σύνταξης «ΚΑΣΑΝΔΡΕΣ» και 48 σελίδες.

Στις εκλογές της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών που πραγματοποιήθηκαν στις 15 Μαΐου 1977 εξελέγησαν: Νίκος Στασινόπουλος, Άννα Π. Τιγκαράκη, Γεν. Γραμματέας, Παναγ. Βαρελάς, Αντ/δρος, Νίκος Φιλιππακόπουλος, Ταμίας, Γιάννης Δολιανίτης, Κοσμήτωρ, Μαίρη Βέη, Έφορος Βιβλιοθήκης, Πάνος Αντωνόπουλος, Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων, Κων/νος Ρουμπέας (Μαϊστράλης) και Αγγελική Πανωφοροπούλου, Σύμβουλοι.

Σε πολλές Συνεδριάσεις του Δ.Σ. μίλησαν για το περιοδικό «Λογοτεχνική Δημιουργία» και την λήψη αποφάσεων και πάντα αναβαλλόταν για το επόμενο Δ.Σ. η διακοπή του επίσημα. Δεν κυκλοφορούσε. Στο υπ. αρ. 28 πρακτικό της 15/9/78, με παρόντες όλα τα μέλη του Δ.Σ. και Εισήγηση του Προέδρου Ν. Στασινόπουλου αποφάσισαν: «**Διότι δεν καθίσταται εφικτή η συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού «Λ.Δ.»**».

ΠΕΡΑΣΑΝ έξι (6) χρόνια και στο 3ο Πρακτικό της 14ης Σεπτεμβρίου 1983 με το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο, που εξήλθε στις 24 Μαΐου 1983 κι είχε στη σύνθεσή του τους παρακάτω: Νίκος Στασινόπουλος, Πρόεδρος, Χρήστος Θεολόγος, Αντ/δρος, Θεοφανώ Σιαμανή, Γεν.

Η ετοιμασία της ύλης για την έκδοση του περιοδικού «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ» από την Συντακτική Επιτροπή, αποτελούμενη από τον Πρόεδρο Λευτέρη Β. Τζόκα (καθήμενος) και όρθιους, από δεξιά, την Μαργαρίτα Κασάπογλου, (Γεν. Γραμματέας), τον Γιάννη Καραργύρη (Πρόεδρος 1998-1999) και την Πόπη Ματσούκα (μέλος Δ.Σ.).

Γραμματέας, Δημήτρης Καραμβάλης, Ταμίας, Γιώργος Τριανταφύλλου, Νομικός Σύμβουλος, Νίκος Μέγας, Κοσμήτωρ, Ρούλα Αρβανιτίδου, Υπ. Δημοσίων Σχέσεων, Στέλλα-Ροζίτα Κωνσταντίνου, Έφορος Βιβλιοθήκης, Ουρανία Καλογήρου, Ειδική Γραμματέας, Κων/νος Ζούλας, Ειδ. Ταμίας, Δήμητρα Κούτρα, βοηθός Κοσμήτορα, Αγγελική Ρογκάκου, βοηθός υπεύθυνου Κοινωνικών Σχέσεων, Αποφάσισαν «Για την οργάνωση έκδοσης - Ύλη - σύμφωνα με το τυπογραφείο στο περιοδικό «Λ.Δ.». Έτσι, συγκροτείται επιτροπή ως κάτωθι: 1) Θεολόγου Χρήστος, 2) Σιαμάνη Θεοφανώ, 3) Μέγας Νικόλαος, 4) Καλογήρου Ουρανία και 5) Ζούλας Κων/νος. Η ανωτέρω Επιτροπή τελούσε υπό την άμεση εποπτεία του Προέδρου Νικολάου Στασινόπουλου. Άτυπα βοηθούσα την έκδοση της «Λογοτεχνικής Δημιουργίας» που είχε υπεύθυνο τον Πρόεδρο και Συντακτική ελέγχου ύλης τα πέντε ανωτέρω μέλη. Είχα εγγραφεί ως τακτικό μέλος με Αίτησή μου, αρ. Πρακτικού 21/19ης Οκτωβρίου 1977. Με την παρότρυνση του Προέδρου από το τεύχος 12· που βγήκε,

Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1983 η «Λογοτεχνική Δημιουργία» και δημιούργησε θόρυβο η επανέκδοσή της. Υπάρχουν κείμενά μου από τότε μέχρι σήμερα σαράντα χρόνια.

ΠΕΡΑΣΑΝ σαράντα (40) χρόνια και σήμερα γιορτάζουμε, μαζί με το περιοδικό και την πορεία της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Είναι ένα πνευματικό όργανο επικοινωνίας μας, που μέσα στις σελίδες του καταγράφουμε τις δραστηριότητές μας, αλλά και ένα βήμα συνάντησης και επικοινωνίας των μελών και φίλων μας. Σημαντικός σταθμός στα Γράμματά μας το περιοδικό «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ» από το 1975-77 και 1983 μέχρι τώρα, καθώς έχουν συνεργαστεί οι κυριότεροι εκπρόσωποι, από τη Γενιά του 1930 μέχρι τις καινούργιες Γενιές μας. Έφεραν μια ανανέωση και νέο αίμα στην Ποίηση, την Πεζογραφία, την Ιστορία, τη Λαογραφία, το Θέατρο. Πειραματίζονται με νέους εκφραστικούς τρόπους όλοι και επιπλέον στα Εικαστικά πεδία και Μουσική. Το περιοδικό κυκλοφόρησε από το 1983 με Πρόεδρο του Δ.Σ. της Ένωσης τον Νίκο Στασινόπουλο (1974-1996) ως δι-

μηνιαίο και συνέχισε με τα Διοικητικά Συμβούλια τα επόμενα χρόνια. Πρόεδρος Στέλλα-Ροζίτα Κωνσταντίνου (1996-1998), Πρόεδρος Γιάννης Καραργύρης (1998-1999), Πρόεδρος Δημήτρης Τσουκνίδας (1999-2009) και Πρόεδρος Λευτέρης Β. Τζόκας (2009 μέχρι σήμερα). Από το 186 τεύχος Ιανουάριος-Μάρτιος 2013, το περιοδικό «Λογοτεχνική Δημιουργία», λόγω της οικονομικής κρίσης, ενώ άλλα περιοδικά «έκλειναν», το Δ.Σ. της Ένωσης αποφάσισε να κυκλοφορήσει όχι στα αρχικά δοκίμια, τρία (3) άλλα πέντε και οχτώ τυπογραφικά, εκατόν είκοσι οχτώ (128) σελίδες. Που ήταν οι διαγωνισμοί για μεγάλους μαθητικοί και Μουσικοί.

ΦΥΛΛΟΜΕΤΡΩΝΤΑΣ τις σελίδες του περιοδικού «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ» στη Στέγη της Ένωσης βλέπουμε την άνοδο, τη μορφή και την επιμέλεια που επέδειξαν τα μέλη των Συντακτικών Επιτροπών όλα αυτά τα χρόνια με την παρότρυνση των Προέδρων, των Διοικητικών Συμβουλίων και πέτυχαν ένα άριστο αποτέλεσμα. Το περιοδικό είναι προσβάσιμο στο Διαδίκτυο στο www.ellineslogotexnes.gr, για όποιον θέλει να επισκεφθεί το περιοδικό και να διαβάσει όλα τα κείμενά του και παλιότερες εκδόσεις.

ΚΥΡΙΟ μέλημα σήμερα για το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών είναι να φροντίζει για την ύλη του περιοδικού και να το εκτυπώνει επιμελημένα, συμμετέχοντας όλα τα μέλη της Ένωσης με μικρά κείμενα 1-2 σελίδων (600 λέξεις), για να δίνουν το παρόν τους στα Ελληνικά Γράμματα και τη Λογοτεχνία. Την ευθύνη του περιοδικού έχει ο Πρόεδρος, σύμφωνα με το Νόμο.

Ευχόμαστε το περιοδικό «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ» να συνεχίσει να κυκλοφορεί για πολλά χρόνια ακόμη γιατί είναι ένα βήμα Πολιτισμού στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε. Είναι ένα όργανο επικοινωνίας και ζητείται η ηθική και οικονομική στήριξη από τα μέλη και τους φίλους της ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ.

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

Μαρίας Ι. Κεσίση

Για μας ξημέρωμα και βράδυ
είν' ο ρυθμός
μόν' ο ρυθμός.
Και πάντοτε δεν είναι χάδι.
Μ' αν χρειασθεί σαν κεραυνός
μπορεί ν' ανάψει.
Και να κάψει
ό,τι εμποδίζει την πληγή
της ομορφιάς να γιατρευτεί.
Κι όποιο πουλάκι στο κλουβί
πώς μας ματώνει την ψυχή.
Εμάς, οι μέρες κι οι νυχτιές μας
με την αγάπη αγκαλιαστές
και με την Τέχνη,
τις καρδιές μας
σε χώρες, χώρες μακρινές
τις στέλνουν για να γνωριστούνε
με κάθε ανθρώπινη μορφή
κίτρινη, άσπρη, μελαγνή.
Κι όλες μαζί να τραγουδούνε
στον ίδιο πάντοτε σκοπό:
«Αχ το πουλάκι απ' το κλουβί
να κελαηδά πια στο κλαδί».

*Περιοδικό «Λογοτεχνική Δημιουργία»
Τ. 10-11/ Μάρτιος-Ιούνιος 1977*

Ο ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΑΔΕΝΗΣ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΜΕ ΠΙΝΑΚΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ COSTA NAVARINO

Suite for Eighteen Holes (Μελάνι και ακρυλικό σε χαρτί 50X70 cm)

Ο ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΑΔΕΝΗΣ ζωγράφος και ποιητής, μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, συμμετείχε με τον πίνακά του «Suite for eighteen holes» στη Γιορτή Δημιουργικότητας και καινοτομίας του Costa Navarino.

Η έκθεση «Young artists» σε συνεργασία με το Γραφείο Διασύνδεσης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών διεξήχθη από 1η έως 30 Σεπτεμβρίου 2023 στο Ξενοδοχείο.

Το έργο αυτό είναι Ζωγραφική (μελάνι και ακρυλικό σε χαρτί 50X70 cm), με πρώτη αναφορά το διάσημο γήπεδο γκολφ του Costa Navarino, που ακροβατεί ανάμεσα σ' έναν αφηγηματικό, ένα ζωγραφικό κι έναν εικονογραφικό κόσμο, μετατρέποντας ρεαλιστικά στοιχεία στην παραμυθένια εκδοχή τους. Τα έργα εξήντα (60) τον αριθμό, ήταν δημιουργίες φοιτητών/τριών και αποφοίτων της Σχολής, που μοιράστηκαν την καλλιτεχνική τους έκφραση με το ευρύ κοινό. Τα έργα ήταν αποτέλεσμα Διαγωνισμού στην ΑΣΚΤ και διατίθεντο προς έκθεση και πώληση.

Είναι ζωγραφική, χαρακτηριστική, γλυπτική και φωτογραφία. Ο κ. Κώστας Χριστόπουλος, Επίκουρος Καθηγητής ΑΣΚΤ και Επιστημονικός Υπεύθυνος του Γραφείου Διασύνδεσης, δήλωσε: «Είμαστε πολύ χαρούμενοι γι' αυτήν τη στρατηγική συνεργασία με το Costa Navarino. Μέσα από την παρουσία των έργων των φοιτητών μας στη Navarino Agora, στόχος μας είναι να μοιραστούμε με τον επισκέπτη το πάθος και τη δεξιότητα νέων ταλέντων στο χώρο της Τέχνης, στηρίζοντας το έργο και την έμπνευσή τους».

Η αθωότητα συγγνώμες δεν χρωστάει

Ορέστης Λαδένης

Τρύπες σκαλίσαμε στην αθωότητα
 Και ψεύτες αγάλματα χτίσαμε για να
 την προστατεύουν
 Πλασμένα από την άμμο της
 Χορό αυτά αρχίνισαν στο σκοτάδι
 Ξέφρενο και ξιπασμένο
 Χορό στροβιλιστό
 Χορό ανάρμοστο για τα σκληρά τους σώματα
 Χορό που έκανε τις μπούκλες τους ν'ανεμίζουν
 Και μυρωδιά και ιδρώτα χρειάστηκε να χύσουν
 Εκεί
 Ανάμεσά τους
 Κάπου χόρευε εκείνη
 Για την αθωότητα μιλάω
 Μα το κοινό την αγνοούσε
 Γιατί τα φώτα τράβαγαν εκείνα
 Και παράξενος χορός τους
 Όμως έτσι ήθελε κι εκείνη
 Κρυφά να κρύβεται, κρυμμένη
 στ' άθλια πόδια τους
 Να περπατάει γελώντας και πατώντας
 τα ήδη πατημένα
 Μακριά κι ανάμεσα από πετρωμένα
 Πετρωμένα, ευθύνες και συγγνώμες.

Ευρυτανικές αναμνήσεις

Περιπλανώμενος κανείς την άνοιξη στους τόπους της Ευρυτανίας, κάτω από την σκιά του πυκνού και αειθαλούς έλατου, εκεί όπου η αγράμπελη χύνει το Θείο άρωμά της, εκεί

Φώτης Κουλαρμάνης

όπου φάλλει το μελίφθογο αηδόνι και γλυκοκελαηδεί η φιλέρμη τρυγόνα, εκεί όπου η αλαζόνα φύση του με τις πανώριες ράχες του Βελουχιού, των Αγράφων, της Νιάλας με τους τσελιγκάδες, της Βουλγάρας, της Μάρτσας όπου ξεκαλοκαίριαζαν οι Σαρακατσάνοι, της Τριφύλλας, της Κερασιάς και τόσες άλλες χιλιотραγουδισμένες καταπράσινες βουνοπλαγιές, πόσες θύμισες, πόσες αναμνήσεις ωραίες έρχονται στο νου σου και σε κάνουν να ξαναγιώνεις.

Δάση γεμάτα από μυστήριο, λουλούδια που ανθίζουν παράδοξα, βελουδένια, βαθυκόκκινα με μαύρο γύρο σαν πυρακτωμένες καρδιές. Το άρωμά τους είναι διαπεραστικό, λεπτό και όποιος αφηθεί στην προδοτική τους ευωδιά και ομορφιά τους χάνεται μέσα σε άπειρα όνειρα και σκέψεις.

Εκεί λοιπόν στις όμορφες και γραφικές βουνοπλαγιές και στα ρουμάνια, στις ρεματιές, τη χλωρασιά, στα βοσκοτόπια, μπορεί να μαζεύεις δακράκια της Παναγίας την άνοιξη, ν' ακούς τα αηδονάκια την νύχτα να λαλούνε, να περπατείς στους γκρεμούς, στα ψηλά στεφάνια και να ξαπλώνεις κάτω από το βαθύσκιο του

έλατου, του πλάτανου, εκεί που θάχεις στρώμα την φτέρη, το αγριοτρίφυλλο και την καβαλαρού, εκεί αισθάνεσαι το μεγαλείο της Ευρυτανικής φύσης.

Οπόσες φορές δεν ξεχνιέσαι ακουμπισμένος πάνω σ' βραχάκι για να ακούσεις τη μυριόφωνη συμφωνία του κελαηδήματος των αηδονιών της ρεματιάς, να γίνεται ένας διαγωνισμός σε τσακίσματα, τρίλιες και ατελείωτα αηδονολαλήματα σε μια μονομαχία, χωρίς τέλος, να σωμαίνει το ένα και να αρχίζει το άλλο με εντονότερο τόνο το γλυκύτατο λάλημα, πλημμυρίζοντας τις ρεματιές μέσα στη ευρυτανική νύχτα.

Ένα απέραντο, ατελείωτο τοπίο από ράχες, ραχούλες, κορφές και κορφούλες, αραδιασμένες μια πίσω στην άλλη, με τα καρπούλια και το χειμώνα να αντικρίζεις τις κορυφές του Βελουχιού και των Αγράφων κατάσπρες από το χιόνι, σαν θεόρατα αυγά, δημιουργώντας δέος για την φυσική ομορφιά που απλώνεται μπροστά σου.

Αντικρίζοντας λοιπόν τα κακοτράχαλα βουνά και τις καταπράσινες βουνοπλαγιές της Ευρυτανίας, το καταφύγιο και λιμέρι των Κλεφτών και Αρματολών, διαπνέσαι από την διάπυρη εκείνη αγάπη προς την Ελευθερία, την οποία οραματιζόνταν σε όλη τη ζωή τους οι Αρειμάνιοι πρόμαχοι, που διαθήρμαναν τον ενθουσιασμό και είχαν αναπτερώσει τον διακαέστερο πόθο των Ελλήνων για την απελευθέρωση και ανεξαρτησία.

«Άνθρωπος στη θάλασσα»

Η ναυτική τραγωδία, που συνέβη τις προάλλες στο “Blue Horizon” στον Πειραιά, σοκάρισε και πολύ σωστά τους συμπολίτες μας αλλά ήταν και μια γροθιά στο στομάχι των Ελλήνων

Φρίξος Δήμου

πλοιάρχων! Είναι αλήθεια πως από την έγκαιρα ορθή απόφαση των πλοιάρχων και των υπεύθυνων αξιωματικών εξαρτάται η ζωή ή ο θάνατος του κάθε άτυχου ναυαγού! Ο μεγαλύτερος όμως, όπως γνωρίζεις, κίνδυνος είναι να τραυματιστεί θανάσιμα το θύμα από τη λειτουργία των ελίκων και γι’ αυτό το κύριο μέλημα των υπεύθυνων είναι να ακινητοποιηθούν και επιπλέον όταν το πλοίο ταξιδεύει να απομακρυνθούν από το ναυαγό στρέφοντας το καράβι προς την πλευρά που έπεσε ο άνθρωπος. Αν τώρα ο καιρικές συνθήκες δεν επιτρέπουν τον εντοπισμό του καλόν είναι να εφαρμοστεί η «στροφή Γουίλιαμ-

σον». Δηλαδή το πλοίο με κίνηση «πρόσω» στρέφει «όλο δεξιά» μέχρις ότου μεταβληθεί η πορεία του κατά 60 με 70 μοίρες οπότε ξαναστρέφει «όλο αριστερά» τώρα και όταν η πυξίδα δείξει την αντίθετη πορεία από αυτή που είχε όταν ο άνθρωπος έπεσε στη θάλασσα, την ακολουθεί και ευρίσκεται στη θέση του ναυαγού.

Σημειώνεται πως η μέθοδος αυτής της «στροφής» ανακαλύφθηκε κατά τη διάρκεια του δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου από τον αντιπλοίαρχο του Αμερικανικού Πολεμικού Ναυτικού John A. Williamson και ο χρόνος αυτής της στροφής είναι κατά 5 λεπτά μεγαλύτερος του κύκλου στροφής του πλοίου’.

Και κλείνοντας επιβάλεται άμεση ρίψη, με το άκουσμα «άνθρωπος στη θάλασσα», κυκλικού σωσίβιου γέφυρας στο οποίο είναι και ενσωματωμένο αυτόματο φωτιστικό καθώς επίσης και κάθε άλλο σωστικό βοήθημα».

Πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης

Η ετήσια Γενική Συνέλευση της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών με τον Διοικητικό και Οικονομικό Απολογισμό και την Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής, θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο 13 Ιανουαρίου 2024 και ώρα 10 το πρωί στη Στέγη μας, οδός Ζωοδόχου Πηγής 2-4, 2ος όροφος**. Σε περίπτωση μη απαρτίας θα γίνει το επόμενο **Σάββατο 20 Ιανουαρίου 2024 στον ίδιο χώρο, την ίδια ώρα και με τα ίδια θέματα**.

Παρακαλούνται τα μέλη μας να τακτοποιήσουν τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς το Σωματείο μας με την **κατάθεση της συνδρομής στην ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ στον Λογαριασμό GR 610110040000004062505138**.

Το Δ.Σ. Της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών

Οι αρχαιολογικοί μας τόποι είναι ενεργά ασκληπιεία και σήμερα

Οταν προ οκτώ περίπου ετών ξεκίνησα τις έρευνες με βάση την αρχέγονη προ-κατακλυσμαία ελληνική και μόνο Ελληνική Υπέρ-Επιστήμη της Γεωπαθολογίας πίστευα και συναι-

Κωνσταντίνος Κανατάς

σθανόμουν ότι κάτι άλλο, πιο δυνατό και προ παντός, ωφέλιμο θα αποκαλυφθεί.

Οι έρευνές μου ήσαν επιτόπιες, στους Αρχαιολογικούς Τόπους και όχι μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών η αναγνώσης βιβλίων με ουσιαστικό αποτέλεσμα και αναμφισβήτητα συμπεράσματα: ότι όλοι οι Αρχαιολογικοί Τόποι της Πατρίδας μας είναι Ασκληπιεία Θεραπείας και μάλιστα κατά ποσοστό 100% με στατιστική μαθηματικών υπολογισμών. Για μένα, τον ερευνητή, ήταν μία δικαίωση μετά από την πολυετή έρευνα.

Πρώτα θα σας αναφέρω ποίοι είναι οι Αρχαιολογικοί αυτοί Τόποι: Ναός Επικουρείου Απόλλωνος, Αρχαίας Νεμέας, Λύκαιου Όρους, Αρχαίας Ολυμπίας, Ασκληπιείου Επιδαύρου, Αχρόπολεως Αθηνών, Δελφών, Ασκληπιείου Γόρτυνος Αρκαδίας, Αγίας Θεοδώρας Βάστα Αρκαδίας, Βραυρώνος Αττικής, Αμφιαρείου Ωρωπού, Ναός Απόλλωνος Κορίνθου, Ασκληπιείου Κορίνθου και Κάστρου Αχροκορίνθου κ.ά.

Οι έρευνες αυτές έγιναν κατόπιν Αδείας των αρμοδίων Τοπικών Εφορειών Αρχαιοτήτων, τις οποίες και πάλι ευχαριστώ.

Αμέσως σας δίδουμε τα συγκεκριμένα στοιχεία σχετικά με το παρόν θέμα.

α) Η κατεύθυνση της ανέγερσης των αρχαίων Ελληνικών Ναών δεν έχει καμία σχέση με προσανατολισμό η κατεύθυνση ουράνιων αστεριών αλλά η κατεύθυνση των (των Ναών) ορίζεται ακριβώς από τις γεωϊασιολογικές λωρίδες που ευρίσκονται στον τόπο που τοποθετείται ο Αρχαίος Ναός και κατά μήκος αυτού. Οι λωρίδες αυτές ονομάζονται διεθνώς Ley Lines (το ley προέρχεται εκ της ελληνικής λέξης Έλευσις-λευ-Ley).

Οι λωρίδες αυτές έχουν ευεργετική ενέργεια για τους έμβιους οργανισμούς, φυσικά δε και για τον άνθρωπο.

Ο τρόπος κατασκευής, τα χρησιμοποιούμενα υλικά και άλλα στοιχεία σχετικά με την κατασκευή των κτισμάτων αυτών (Ναών, Σταδίων, Θεάτρων, Εγκοιμητηρίων, Ξενώνων, Λουτρών, Αποδυτηρίων κ.ά.) βοήθησε και ενίσχυε την καλή, θετική και ωφέλιμη αυτή ενέργεια, προ παντός δε την χρήση αυτών σαν Ασκληπιεία – Θεραπευτήρια.

Δεν έχουμε την δυνατότητα να σας δώσουμε της κατόψεις των χώρων αυτών στις σελίδες του περιοδικού μας ώστε να δείτε την απεικόνιση των κατόψεων τους, δηλαδή ότι οι Ναοί είναι τοποθετημένοι επάνω στις λωρίδες τους, όπως ακριβώς το τραίνο στις ράγες του. Οι άλλες ευεργετικές ενέργειες στους χώρους αυτούς, οι οποίοι είναι επιλεγμένοι, όπως

αναφέραμε με ακρίβεια εκατοστού του μέτρου είναι οι προερχόμενοι από την γη, την ατμόσφαιρα και το σύμπαν. Είναι και αυτές, σχεδόν όλες ευεργετικές. Να αναφέρουμε εδώ ότι τα ζώα έχουν την ικανότητα να διακρίνουν από μόνα τους τον καλό από τον κακό τόπο.

β) Τα θέατρα εκτίζοντο σε χώρο ο οποίος επιλέγετο εκ των προτέρων, στο σύνολό του, δηλαδή και για την ορχήστρα (χώρος της παράστασης) και για τα σημεία (εξέδρες) απ' όπου θα παρακολουθούσαν την παράσταση οι θεατές, ώστε να υπάρχει ακριβής σχεδιασμός και για το μέγεθος του θεάτρου. Ο σκοπός ήταν να υπάρχει και εδώ ίαση και καλή θετική ενέργεια, τόσο για τους ηθοποιούς, όσο και για τους θεατές.

Η ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΛΛΑ ΣΤΟ «ΕΙΔΙΚΟ» ΜΑΓΝΗΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΟΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ!!

Οι αποδείξεις, εκτός των όσων έχω συλλέξει από την έρευνά μου, είναι πολλές. Επί π.χ. Όταν το θέατρο είναι γεμάτο από θεατές, τον αριθμό 12.000-15.000, τότε ποια «δυνατότητα» έχει η αρχιτεκτονική, αφού ολόκληρος ο χώρος έχει καλυφθεί από το πλήθος των θεατών με αποτέλεσμα όλοι οι ήχοι να απορροφώνται. Αδιάσειστες αποδείξεις οι μαρτυρίες πολλών ηθοποιών ότι δεν αισθάνονται κόπωση μετά από εξαντλητικές προετοιμασίες και παραστάσεις· αλλά, αντιθέτως, αναφέρουν ότι ξεκουράζονται, κατά την παράσταση και ότι η φωνή τους βγαίνει αβίαστη και ενισχυμένη, χωρίς να καταβάλουν έντονη προσπάθεια αλλά αποδίδουν τον ρόλο τους ευχερώς.

Οι Ρωμαίοι κατασκεύασαν πολλά και υπερμεγέθη θέατρα, υπέροχης αρχιτεκτονικής αλλά είχαν μόνο εξωτερική εμφάνιση, διότι εκτίσθησαν σε τόπους με επιλεγμένους αλλά τυχαίους και κανένα δεν είχε ακουστική.

Εδώ αναφέρω τη δική μου εμπειρία από το θέατρο της Επιδαύρου και από το θέατρο του Διονύσου στην Ακρόπολη, όπου κατά την, πολύ ενωρίς το πρωί, έρευνά μου, η επιφώνηση των όσων ελέγοντο ακουγόταν πρώτα από τον χώρο, διαχεόμενη και έπειτα ακουγόταν η δική μου φωνή!!!

Οι Αρχαιολογικοί μας Τόποι είναι ενεργοί όπως και τότε και μας περιμένουν για να μας ευεργετήσουν ψυχικά και σωματικά.

Αποκατάσταση

Λεωνίδας Χαζήρογλου

Όσους ωφέλησε
δεν του το συγχώρεσαν ποτέ

Όσοι τον αδίκησαν
θα το θυμάται πάντα

Συγχωρούνται οι αδικούντες

Τώρα συγχωρεμένοι
δεν αδικούνε πια

Δεν υπάρχει τίποτε να τους θυμίζει

Η προέλευση της λέξης Σούλι

Πολλές απόψεις έχουν διατυπωθεί για την προέλευση της ονομασίας του Σουλίου. Κάθε άποψη έχει τα δικά της επιχειρήματα. Καμιά δεν είναι απόλυτα πειστική και

Παύλος Γ. Χρήστου

τεκμηριωμένη. Άλλες πείθουν περισσότερο και άλλες λιγότερο. Εδώ δεν θα προσπαθήσω να ενισχύσω καμιά άποψη, απλώς θα αναφέρω όσες απόψεις γνωρίζω και ας βγάλει καθένας μόνος του συμπεράσματα. Άλλοι υποστηρίζουν ότι η ονομασία δόθηκε με βάση γεωμορφικά χαρακτηριστικά της περιοχής και άλλοι ότι η ονομασία απηχεί προσωνύμιο (Βαπτιστικό ή παρωνύμιο).

Στην περιοχή υπήρχαν τέσσερις οικισμοί Σούλι, Κιάφα, Αβαρίχο και Σαμονίβα. Το όνομα του μεγαλύτερου οικισμού επικρατεί των άλλων και με την ονομασία Σούλι υποδηλώνονται οι οικισμοί και όλη η ορεινή περιοχή τους. Οι κάτοικοί τους λέγονται Σουλιώτες και σουλιώτικα τα όρη που υψώνονται ανατολικά των οικισμών. Αποδίδεται και η ονομασία Κακοσουλί και Κακοσουλιώτες που συχνά συναντάται και στη Δημοτική ποίηση. Από την εποχή του Χριστόφορου Περραιβού.

Πρώτος ασχολήθηκε ο Χριστόφορος Περραιβός, ο οποίος γράφει ότι μερικοί βοσκοί από τα γύρω χωριά, προκειμένου να ζήσουν ελεύθερα και όχι να είναι ραγιαδες, ανέβηκαν στα βρά-

για της Μούργκας, στο κέντρο περίπου των Κασσωπείων ορέων (τώρα λέγεται οροσειρά του Σουλίου). Το παράδειγμά τους ακολούθησαν και πολλοί από τη γύρω περιοχή και μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα κατοίκησαν πάνω από εκατό οικογένειες. Κάποιος Οθωμανός με το όνομα «Σούλης» ανησύχησε για την εγκατάσταση των Χριστιανών στα βραχώδη και απρόσιτα μέρη και αφού συγκρότησε σώμα από τριακοσίους ομόθητους, κινήθηκε εναντίον τους, προκειμένου να τους αναγκάσει να φύγουν από τις βουνοκορφές. Έγινε μάχη πολλών ωρών, εφονεύθησαν πολλοί Τουρκοαλβανοί και μαζί τους ο αρχηγός τους Σούλλης. Σε ανάμνηση της μεγάλης αυτής νίκης ονόμασαν το χωριό Σούλλη. Η μάχη αυτή υπολογίζεται ότι έγινε το 1620 και είναι η πρώτη μάχη των Σουλιωτών που αναφέρεται από τον Περραιβό.

Άλλη παράδοση που είναι παραλλαγμένη από την προηγούμενη και αναφέρεται από τον Αναστάσιο Γούδα, έχει ως εξής: Μια ομάδα πολεμιστών με αρχηγούς τους Μποτσαραίους και Τζαβελαίους, προκειμένου να διατηρήσουν το μάχιμο ήθος και τη θρησκεία, εγκαταστάθηκαν στα βουνά της περιοχής. Τα όρη αυτά όμως κατείχε από πολλά χρόνια κάποιος Οθωμανός ποιμένας με το όνομα Σούλης, τον οποίο οι έποικοι εφόνευσαν και γι' αυτό ονομάστηκαν Σουλιώτες, δηλαδή

άνδρες που εφόνευσαν τον Σούλη και όλα τα βουνά περιληπτικά «Σούλι». Μολονότι η παράδοση είναι παραλλαγμένη, η διαπίστωση για την προέλευση της ονομασίας είναι η αυτή.

Ο Χρ. Χρηστοβασίλης υποστηρίζει πως η λέξη Σούλι προέρχεται από τον πρώτο οικιστή της περιοχής που λεγόταν Αθανασούλης (Σούλλης) και αναφέρει τα εξής:

«Κατά παράδοση που διατηρήθηκε στο σπίτι μου και την ξέρω από τον πατέρα μου, ο πρώτος οικιστής του Σουλίου ήταν ο ποιμνιοτρόφος Αθανασούλης και κατά κοινή συνήθεια λεγόταν υποκοριστικώς Σούλλης».

Ο Ιωάννης Φιλήμων προσπάθησε να συσχετίσει τ' όνομα με την αρχαία πόλη Σόλλιον που αναφέρει ο Θουκυδίδης «Σούλιο δε εστί το αρχαίον Σόλλιον», γράφει ο Φιλήμων.

Ο ποιητής Ανδρέας Κάλβος, που έχει γράψει μια ωδή με τριάντα στροφές, αφιερωμένη «ΕΙΣ ΣΟΥΛΙ», ονομάζει την περιοχή «Σελαΐδας», δηλαδή περιοχή του αρχαίου Μαντείου Δωδώνης, όπου οι Σελλοί υπήρξαν οι πρώτοι Έλληνες (όπως αναφέρει και ο Όμηρος), θεωρεί δε τους Σουλιώτες απογόνους τους. Από τα χωριά της περιοχής που δεν ανέχονταν τη σκλαβιά ανέβηκαν στα βράχια της Μούργκας και έκτισαν το τετραχώρι. Εκπροσωπούσαν ολόκληρη την περιοχή Σελαΐδος και γι' αυτό πήρε το όνομα Σούλι.

Ο Γάλλος συγγραφέας Πουκεβίλ, που ήταν πρόξενος της Γαλλίας στα Γιάννενα, ονομάζει την περιοχή του Σουλίου Σελαΐδας.

Τις δύο παραπάνω απόψεις αντικρούει ο Χρ. Περραιβός σημειώνοντας: «Εάν τέλος πάντων το καθ' Όμηρον Σελλοί και το κατά Θουκυδίδη Σόλλιον ήτο σημερινό Σούλι, έπρεπε τουλάχιστον, να σώζονται λείψανα τινά αρχαιότητας, καθώς και εις άλλα αρχαία πολιίσματα της Ελλάδος, αλλά το Σούλι είναι οικοδομημένον εκ μικρών οικιών απλών λίθων και ερυθρού χρώματος· αυτό δεν γειτονεύει με άλλα παλαιά και σημαντικά, ειμή την ποτέ πόλιν Κεστρίνην ήτις Καστρί σήμεραν λέγεται και απέχει δε του Σουλίου πέντε ώρες».

Ο Αθανάσιος Πετρίδης ισχυρίζεται πως οι πρώτοι κάτοικοι της περιοχής προέρχονταν από το καταστραμμένο χωριό Σουλανά και πως από Σουλανώτες έγιναν Σουλιώτες.

Ο Πέτρος Φουρίκης θα υποστηρίξει πως η ονομασία προέρχεται από την Αλβανική λέξη «σουλ», η οποία μετά του επιτιθεμένου άρθρου γίνεται σουλ-ι και σημαίνει κορμόν δέντρου δυνάμενον να χρησιμεύσει ως δοκός, αλλά και στύλος. Αν λάβει κανείς υπόψη, συνεχίζει ο Φουρίκης ότι το όνομα δόθηκε στην κορυφή ορέων από την οποία υποχρεωτικά θα περνούσες για να εισέλθεις στο δαιδαλώδες συγκρότημα των Κασσωπείων ορέων και ότι από την κορυφή αυτή, σαν από σκοπιά, είναι ορατός ο από τα Ιωάννινα δρόμος, δεν μπορείς ν' αρνηθείς ότι η λέξη Σούλι είναι Αλβανική σουλ-ι, η σημαίνουσα και σκοπιά. Την άποψη αυτή πολλοί Έλληνες θεωρούν εντελώς λανθασμένη, υποστηρίζοντας ότι ελάχιστοι Έλληνες συγγραφείς παρασύρ-

θηκαν από Αλβανικό περιοδικό και από Αλβανολόγο που αναφέρθηκε στο θέμα και έγραψαν ότι οι πρώτοι κάτοικοι του Σουλίου ήταν Αλβανόφωνοι και ότι η λέξη Σούλι είναι Αλβανική. Την άποψη του Π. Φουρίκη θεωρεί πιθανότερη εκδοχή ο Δ. Βαγιακάκος γράφοντας: « Οξεία ως στύλος και επέχει θέση βίγλας»

Ο Ιωάννης Λαμπρίδης δηλώνει για την καταγωγή των πρώτων οικιστών του Σουλίου λέγοντας: «Στρατιώτης και φύλαρχος πατριάς εκ της φυλής των Τσιάμιδων ήν ο Σούλης, ος σκηνώσας εν τη νυν ομωνύμω περιοχή δέδωκε κατά το σύνθητες και το όνομα αυτού εις ταύτην». Ως κράμα Ελλήνων και Αλβανών καταγράφουν τους Σουλιώτες: ο Παν. Αραβαντινός, ο Σ.Π. Αραβαντινός και ο Κ. Παπαρηγόπουλος.

Ο Βυζαντινολόγος και ακαδημαϊκός Κ. Άμαντος θεωρεί το όνομα ως προσωνόμιο, το οποίο προέρχεται, ωστόσο, από τον παραφθαρμένο τύπο Σαουλ.

Ο Κ.Ν. Σάθας αναφερόμενος στα χωριά Σούλι της Αχαΐας και Ηλείας υποστηρίζει ότι απηχούν όνομα κτήτορα του χωριού.

Ο Κώστας Μπίρης θεωρεί ότι η ομώνυμη περιοχή (shullan) στη μακρινή Δέβρη, κοντά στη λίμνη Αχρίδα, έδωσε το όνομα στην περιοχή καθώς και τους πρώτους οικιστές. Ο Λάμπρος Κουτσονίκας στη Γενική Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, ανάγει την ίδρυση των χωριών του Σουλίου στα χρόνια του Ρωμαίου στρατηγού Αιμίλιου Παύλου, ο οποίος το 167 π.Χ κα-

τέστρεψε 70 Ηπειρώτικες πόλεις. Κάποιοι από τους κατοίκους των πόλεων αυτών εγκαταστάθηκαν στο Σούλι και έδωσαν στην περιοχή το όνομα αρχαίας πόλης της Ηπείρου.

Η Βάσω Ψιμούλη αποδέχεται την άποψη ότι το όνομα προέρχεται από πρόσωπο, αρχηγό γένους: «Το όνομα, επομένως, υπό τους τύπους Σούλι ή Σιούλι ή Σούλιο προέρχεται από τον ιδρυτή του γένους των Σουλιωτών. Ως όνομα μπορεί να απηχούσε βαφτιστικό ή παρωνύμιο του ιδρυτή του γένους μέσα στο πλαίσιο του ρόλου της παρωνυμίας».

Ο ομότιμος Καθηγητής Γλωσσολογίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.) Γιώργος Μπαμπινιώτης στο λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας γράφει τα εξής: Το Σούλι, Ομοσπονδία χωριών της Ηπείρου και η περιοχή όπου βρίσκονται αυτά τα χωριά. Ετυμολογικά αλβ. Suli «αιχμηρή κορυφή βουνού».

Στα δημοτικά τραγούδια το Σούλι είναι γνωστό και ως Κακοσουλί. Η λέξη κακός έχει τη σημασία του ισχυρός, ανδρείος, ανίκητος, ακαταμάχητος.

Παρά την ποικιλία των απόψεων το πρόβλημα παραμένει. Η προέλευση της ονομασίας του Σουλίου δεν είναι εύκολο να καθοριστεί και μάλιστα με βεβαιότητα και ακρίβεια.

Σημ: η ορθογραφία της λέξης Σούλι είναι σύμφωνη με τη γραφή του κάθε αναφερόμενου στο ανωτέρω κείμενο συγγραφέα.

Παρουσίαση Βιβλίων Γιάννη Κ. Τσώλη στην Άρτα

Από τις εκδόσεις Αγγελάκη παρουσιάστηκαν, την Παρασκευή 3 Νοεμβρίου 2023 και ώρα 6 μ.μ. στην αίθουσα του Πολιτιστικού Συλλόγου Άρτας «Ο Μακρυγιάννης», με εκλεκτούς ομιλητές, τον Λευτέρη Β. Τζόκα, Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, την Βίκυ Καινούργιου δημοσιογράφο και Δημήτρη Βλαχοπάνο, φιλόλογο, συγγραφέα, τα βιβλία του Γιάννη Κ. Τσώλη και της Ελένης Β. Μπίκα-Τσώλη, με τίτλους «Το σημάδι» «Τότε που η αγάπη μιλούσε με γράμματα» και «Ηθογραφικά Διηγήματα και άλλα».

Συνάντηση με τον Θεό

Αρης Γ. Χαραλαμπίδης

Υπάρχει μια θεότητα μέσα στα στήθια μας.

Μα το «υπάρχει - δεν υπάρχει» ακροβατεί
 πότε τρεμάμενο κεριά και πότε φως λαμπρό,
 της λογικής τα πλάτη δοκιμάζοντας.

Το ότι κατασκεύασε ο άνθρωπος θρησκείες
 δεν πάει να πει πως ανακάλυψε εκείνος τον Θεό.
 Δρόμους βατούς διάνοιξε για να Τον συναντάει.

Όποια κι αν έχει δοξασία κάθε επί γης θρησκεία
 γέφυρα είναι να περνά σ' ένα υπέρτατο Ον
 η άγνοια του ανθρώπου.

Μα κι η ανάγκη του κάπου να κρατηθεί
 σταυρούς του ν' αλαφρώνει.

Κι αν δεν πιστεύει άνθρωπος στην ύπαρξη Θεού
 κι απλώνει τα φτερά του σε απόλυτο κενό,
 σε κάποιες του φρικτές στιγμές θα Τον ανακαλύπτει.

ΕΛΕΝΗ Β. ΜΠΙΚΑ ΤΣΩΛΗ - ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΤΣΩΛΗΣ

Τότε που η αγάπη μλούσε με γράμματα

Άρθρα 15-1-72

Ήταν κάποτε ένα όμορφο παλληκάρι ψηλόλιγνο πού είχε ένα όνομα –τόν έλεγαν Γιάννη– μά ή αγαπημένη του, τοῦ είχε χαρίσει πολλά όνόματα τόν έλεγε Γιάνκο, Γιοχάνες – Ζάν Τζιοβάνι- Βαντιμίλλα...”Ετσι άρχιζε τό παραμύθι στήν άγκαλιά τῆς Άγαπημένης του Θεᾶς καί Βασίλισσας μετά τό τρελλό άπόκαμα τοῦ φλογεροῦ τους έρωτα πού πνιγμένος στά άτέλειωτα φιλιά καί χάδια έγυρνε σιωπηλός, άκουμπώντας τό τρυφερό του κεφάλι καί τά πολυπόθητα χείλη, γιά τήν αγαπημένη του, στό ιροφαντό ροδόασπρο σπῆθος γιά νά γλυκάνη όσο τοῦ επέτρεπε άκόμη ό σβήνων, τούς καημούς καί τά πάθη τοῦ έρωτα, ὕπνος. Καί τό παλληκάρι έκλεινε άργά τά βλέφαρα κι άκουγε σάν σέ όνειρο τά τρυφερά λογάκια τῆς Άγαπημένης του. Καί ἦταν τόσα πολλά, όσα τοῦ έλεγε γιά τήν ψυχή της πού ἦταν άνάλαφρη σάν πουλί πού έφερνε τήν Άνοιξη, γιά τόν παλιό έρωτα πού άρχισε μικρός, πολύ μικρός σάν μία σταλαγματιά νεροῦ καί φούντωσε κι έγινε μεγάλος, σχεδόν άβάσταχτος καημός. Καί τό παραμύθι συνέχιζε κι έλεγε κι άλλα πολλά, μά τό παλληκάρι δέν άκουγε πιά γιati είχε κοιμηθῆ τόσο εὔτυχισμένο. Καί

ή ευτυχία του ήταν ολόκληρη απλωμένη στο κουρασμένο από τη δουλειά πρόσωπό του. Εκείνη του φιλούσε για λίγο τα χείλη και προσπαθοῦσε να κοιμηθῆ ευτυχισμένη κρατώντας σφιχτά στην ἀγκαλιά της τὸν ἀγαπημένο της. Πόσο ευτυχισμένη ἔνιωθε τότε! Τώρα μόνη στην παγω- νιά του φοβεροῦ Χειμῶνα θᾶθελε να γίνωνταν πουλί και νᾶρχονταν κοντά σου γλυκιέ μου ἀγαπημένε για λίγο, μόνο για λίγο. Ξέρω πώς τό ἴδιο θᾶθελες κι ἐσύ μὴ μετα- νιώσης πού εἶσαι μόνος και στενοχωριέσαι. Ἡ ἀγαπημέ- νη σου θά σέ κάνη και πάλι ευτυχισμένο. Θά σοῦ χαρίση ὅλη της τὴ χαρά, τὴν ευτυχία παλληκάρι μου, θά σέ κάνει Θεό, θά σ' ἀνεβάσει στά σύννεφα και μέσα στο τρελλό της ὄνειρο θά γίνη και πάλι, μέσα στά χέρια σου τ' ἀγα- πημένα, ἡ Θεά σου. Τά χιόνια θά λιώσουν γρήγορα και θᾶρθη ἡ Ἄνοιξη και πάλι και τότε μὴν ἀφήσεις τό που- λί, πάρτο μαζί σου, κοντά σου για πάντα, τό θέλει τόσο πολύ, γιατί μακριά σου κι αὐτό βασανίζεται, μαραζώνει αἰώνιε ἀγαπημένε τῆς καρδιάς μου, πόσο πολύ σ' ἀγα- πῶ. Μὴ μετανιώσης ποτέ για ὅλα, σ' ἀγαπῶ πολύ-πολύ κι αὐτὴ τὴ στιγμή κι ἐγὼ κλαίω μακριά σου. Φύλαξε τό γράμμα μου κι ἄς εἶναι ἀπό τετράδιο, εἶναι ἀπό αὐτό πού διαβάζω - γλυκιά ξενοιασιά στην κουραστική μελέτη-. Σέ φιλῶ τρέλα πολλές-πολλές φορές.

Γειά σου Γιάνκο μου
αἰώνια ἀγαπημένε μου

Η ΘΕΑ ΣΟΥ

ΕΛΕΝΑ

Γεννήθηκε Κυρία

Στην Ελένη Μπίκα-Τσώλη

Ελένη! Φίλη μου πολυαγαπημένη. Θα έπρεπε κι εγώ ένας από τους πρώτους να ήμουνα, το άξιζες και έπρεπε. Μα αυτή την πρωτιά χωρίς να το θέλω βέβαια την έχασα. Δεν μ' άφησαν να

Άγγελος Χρήστος Γόντικας

τρέξω οι γιατροί, τα νοσοκομεία και οι καρκίνοι. Όμως τώρα από το να μην κάνω τίποτα, θα ακολουθήσω, αυτό που λέγαν οι παλιοί.

«Ποτέ αργά δεν είναι».

Έτσι λοιπόν τώρα που τις πρώτες ανάσες από αυτά μετά που πήρα, αποφάσισα ν' ασχοληθώ με όποιες ανάγκες μου δεν είχα κάνει και μάλιστα θα έπρεπε αν το μπορούσα.

Έζησα πολλά χρόνια! Έτυχε καλώς καθώς και μάλιστα όπως ήταν επόμενο πέρασαν από μπροστά μου φιγούρες ατέλειωτες. Άγνωστοι και γνωστοί -κοντινοί κι απόμακροι, με τον ιερό τίτλο «ΑΝΘΡΩΠΟΣ» το άξιζαν ή όχι.

Έτσι μου γεννήθηκε από νέος ακόμα, η ιδέα γι' αυτό το σπάνιο είδος, να κάνω μια συλλογή και να τη βάζω σ' ένα χώρο στην καρδιά μου, γιατί βέβαια χωρίς αμφιβολία το άξιζαν ένα χώρο ξέχωρο δηλαδή που θα 'ταν μονάχα αυτό το είδος που ότι και να μου τύχει, δεν θα τους ξεχνάω ποτέ.

Έτσι ήρθε και η ώρα να βρω στη στράτα μου, μια γυναίκα που γεννήθηκε «ΚΥΡΙΑ».

Και μάλιστα θα έλεγα χίλιες φορές κυρία! Αυτής της γυναίκας η θέση ήταν εκεί

που την είχα απιθώσει: βαθιά μες την καρδιά μου, που επάξια έφερε τον τίτλο τον ιερό και σπάνιο τίτλο «ΑΝΘΡΩΠΟΣ» και ήταν η σύντροφος και γυναίκα του φίλου «Γιάννη Τσώλη».

Δεν είναι μόνο ή απλά από υποχρέωση που έπιασα πένα και χαρτί δύο λόγια για να γράψω. Δυστυχώς είναι ένας πόνος αλλιώτικος βαθύς, που πάντα ζευγαρωμένος με λύπη έρχεται.

Είναι εκείνος που γεννάει κάτι, που το νιώθεις χωμένο βαθιά στα σπλάχνα σου, όταν φεύγει και χάνεται κάποιες φορές και στα μάτια σου μπροστά, μια σπάνια αξιγάπητη μορφή που σαν κοιτάξεις αμέσως γύρω σου, ξαφνιάζεσαι! Και ξαφνιάζεσαι γιατί βλέπεις πως το κενό είναι πολύ μεγάλο και είναι μεγάλο, γιατί τ' αφήνει πίσω της με το φευγιό χωρίς τη θέλησή της μια γνήσια-καθάρια ύπαρξη. Μια μορφή ολοκληρωμένης προσωπικότητας που σαν μιλούσες μαζί της διάβαζες το μέσα της σε δύο λεπτά, ότι είναι από κείνες τις μορφές που πριν ακόμα τον Ήλιο δουν, γεννήθηκαν «κυρίες».

Αυτή ακριβώς ήταν η πολυαγαπημένη φίλη μας, ναι ακριβώς αυτή ήταν η Ελένη, που επάξια αγαπήθηκε από ολόκληρη την γνωστή της κοινωνία της.

Η Ελένη, το σώμα της μόνο έστειλε να καθίσει γιατί ήταν κουρασμένο. Εκείνη στη σκέψη στο μυαλό πάντα θα την έχουμε και στα φύλλα βαθιά στα μέσα της καρδιάς, εκεί θα ξαποσταάζει!

Αποχαιρετώντας έναν «πιστό φίλο»

Γράφω αυτό το σημείωμα, αγαπητέ αναγνώστη, με αποδέκτη κυρίως τον καπνιστή ή τον «υποψήφιο» καπνιστή, με την πεποίθηση ότι οι παρεμβάσεις σε ένα τόσο σπουδαίο κοινωνικό θέμα,

Βασίλης Πετρόπουλος

όπως είναι το κάπνισμα, ενισχύει το αίτημα της ευθύνης που φέρουμε όλοι μας για την αντιμετώπισή του. Ότι δηλαδή η ευθύνη δεν σταματά ποτέ και ούτε περιορίζεται στην 31η Μαΐου, ημέρα που είναι αφιερωμένη για αυτό τον σκοπό.

Ήμουν καπνιστής από πιτσιρικάς. Περνώντας τα εφηβικά μου χρόνια σε οικοτροφείο άρχισα να καπνίζω από δεκατεσσάρων ετών. Αγοράζαμε όλη η παρέα μια κούτα «πεντάρι» και τη μοιραζόμασταν.

Μετά από αρκετά χρόνια έκανα προσπάθειες να σταματήσω το κάπνισμα, αλλά όλο μου τύχαινε κάτι, που το εκλάμβανα ως δικαιολογία, και συνεχώς το ανέβαλλα.

Στα τριάντα δύο μου χρόνια πήρα την υπόθεση αρκετά ζεστά. Έκοψα το τσιγάρο για περίπου ένα εξάμηνο. Τι μαρτυρικό εξάμηνο!... Κάθε βράδυ έβλεπα στον ύπνο μου ότι κάπνιζα αρειμανίως και ...ευχαριστιόταν η ψυχή μου... Οπότε, ένα πρωινό δεν άντεξα: έδωσα τέλος στο μαρτύριο!... Το ξανάρχισα... με ενισχυμένο «ζήλο», σαν να ήθελα να αναπληρώσω το χρόνο που το στερήθηκα.

Τα χρόνια περνούσαν και λίγο ο πρωινός βήχας, λίγο ο πονοστόμαχος, λίγο η δυσανασχέτηση τα βράδια πριν κοιμηθώ, λόγω

του υπερβολικού καπνίσματος, με έκαναν να σκεφθώ το θέμα πολύ πιο σοβαρά. Επέλεξα ένα χρονικό διάστημα χωρίς ιδιαίτερες εντάσεις στη δουλειά ή στο σπίτι. Διάλεξα και μια ξεχωριστή μέρα για την «έναρξη της μάχης», ώστε να μην ξεχνιέται..., και άκου να δεις:

Εύπνησα ένα πρωί. Έριξα λίγο νερό στο πρόσωπο. Κοίταξα τον εαυτό μου στον καθρέφτη κατάματα για αρκετά δευτερόλεπτα και είπα: «Σήμερα θα κάνω ένα δώρο στην καρδιά μου!...». Ήταν 14 Φεβρουαρίου του 1994...ημέρα των ερωτευμένων!... Ήμουν 44 χρόνων. Έκτοτε και μέχρι σήμερα, που αισίως κλείνω τα 73 μου χρόνια, δεν κάπνισα ούτε ένα τσιγάρο.

Το πακέτο, που αποβραδίζεις είχα ανοίξει τότε, δεν το πέταξα, ούτε το «έλιωσα» στα χέρια μου. Το τοποθέτησα σε περίοπτη θέση, στο μεσαίο ράφι της εταζέρας. Ήθελα με αυτό τον τρόπο να δείξω το σεβασμό σ' έναν «φίλο» που με συντρόφευε κοντά τριάντα χρόνια, ώστε να αναμετρηθώ στα ίσια μαζί του, «πρόσωπο με πρόσωπο»!...

Όταν πλησίαζα την εταζέρα, φανταζόμουν πως το πακέτο με τα τσιγάρα μεταμορφωνόταν σ' έναν πρόσχαρο άνθρωπο που μου έλεγε: «έλα φίλε μου, αρκετά πλέον, πλάκα μου κάνεις; Πως θα κάνεις πιο ευχάριστες τις στιγμές σου; Ποιος θα σε συντροφεύει στις στενοχώριες; Πως θα συγκεντρώσεις στο διάβασμα;» Εγώ, όμως, του έβγαζα τη γλώσσα κάνοντας μερικά βήματα πίσω. Τότε, ο πρόσχαρος άνθρωπος άλλαζε μορφή: γινόταν ο ίδιος ο

σατανάς! Έτρεμε ολόκληρος από θυμό, με φοβέριζε, ώσπου μεταμορφωνόταν σε ανθρώπινο σκελετό που σωριαζόταν στο πάτωμα... Εκείνη τη στιγμή ένιωθα μεγάλη ευχαρίστηση για την έκβαση αυτής της μάχης. Αυτές οι μικρές νικητήριες μάχες ήταν για μένα επί αρκετά χρόνια -αλήθεια- η ικανοποίηση. Ένιωθα μια απέραντη ευχαρίστηση που μείωνε και αντιστάθμιζε την έντονη επιθυμία μου να καπνίσω.

Τα πρώτα χρόνια, μετά το κόψιμο του τσιγάρου, κυρίως με τον ερχομό του καλοκαιριού, συνειρμικά, μια περίεργη εικόνα τυραννούσε πάντα τη σκέψη μου: αναπολούσα το ηλιοβασίλεμα στην ακροθαλασσιά, σε ένα συγκεκριμένο ουζερί, εκεί κάπου στην Πάργα όπου, μετά το μπάνιο έπινα το τσιπουράκι με τον ψαρομεζέ και κάπνιζα με απέραντη ευχαρίστηση το τσιγάρο μου. Αναρωτιόμουν, λοιπόν: «πώς θα απολάμβανα το ηλιοβασίλεμα με την παρέα μου (όλοι καπνιστές), το τσίπουρο και τον μεζέ χωρίς τσιγάρο;»

Αργότερα, διαπίστωσα ότι και αυτό γίνεται... Μπορείς, δηλαδή, να πιεις το ποτό σου και να χαρείς του ηλιοβασίλεμα χωρίς να καπνίζεις!...

Ρωτούσα και ακόμη ρωτάω τον εαυτό μου: «το ξεπέρασες άραγε;». Αν και πέρασαν τόσα χρόνια, μερικές φορές -όλο και πιο σπάνια βέβαια- μου 'ρχεται ν' αρπάξω ένα τσιγάρο και να το κάνω μια ρουφηξιά!...

Ένα γιατρός μου είπε πως αυτό δεν είναι καλό σημάδι και σημαίνει ότι δεν το έχω ξεπεράσει ακόμη και πως αν βάλω ένα τσιγάρο στο στόμα, γρήγορα θα φέρει το άλλο και το άλλο... Μπορεί να είναι έτσι...

Πολλές φορές με νίκησε το τσιγάρο. Αυτή τη φορά, όμως, επιθυμώ διακαώς να

μην με εγκαταλείψει η θέληση, ώστε να κρατήσω για πάρτη μου αυτή τη σπουδαία προσωπική νίκη που πέτυχα στη ζωή μου.

Ούτως ή άλλως, το φευγιό από την εξάρτηση του τσιγάρου είναι ένας διαρκής και -αρχικά- πολύ επώδυνος αγώνας, από την στιγμή που θα πάρεις την απόφαση να απαλλαγείς από αυτήν την επιβλαβέστατη συνήθεια.

ΥΨΗΛΕΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ

Γιάννης Πανούσης

Ο ανεμιστήρας
παίρνει στροφές αγκομαχώντας.
Τα γκαρσόνια έχουν κενό βλέμμα.
Η βεράντα του ξενοδοχείου άδεια
λόγω αφόρητης ζέστης.
Η υγρασία πνίγει το τραγούδι
των τζίτζικιών.
Η γηραιά κυρία
που κουνάει τη σπασμένη βεντάλια
σαν να 'ναι μαντήλι
αποχαιρετισμού
έχει καρφώσει το βλέμμα
στο καΐκι που πλέει κοντά
στην παραλία
ελπίζοντας ότι αυτή τη φορά
θα έχουν πιαστεί στα δίχτυα του
κοχύλια και σειρήνες
από τις χαμένες ατλαντίδες
των ανεκπλήρωτων καλοκαιρινών
ερώτων της.

Με ανάσες κομμάτων

Γιάννης Τσούτσιας

Τις νύχτες που τα χάρδια γίνονταν όρκοι,
νότιζαν οι λέξεις και τα χείλη τα φώτα διπλώναν.

Σφραγίδες κραυγών τα χέρια, κυκλώναν το σώμα,
ήχοι ροών ψυχής, με γεύσεις τα μάτια γεμίζαν.

Μνηστήρες αφής τα δάχτυλα, χυμών προδότες,
τα κορμιά ψάχνοντας, τη δίψα τους νιώθαν.

Πατρίδες ρυθμών τα πόδια σου, γωνίες ονείρων,
αρμοί φυτείας ηδονής, το μετάξι χαρίζαν.

Σε ώρες στεγνές, που οι μνήμες αδειάζουν ποτήρια,
Σπονδές χαμένων χρωμάτων, καλούν τη σιωπή.

Κραυγή ηρώων στο σκοτάδι

Μαίρη Τσούτσια

Φραγμάτων ψυχές
σε ψηλά τεμένη μπαίνοντας
σε αδιέξοδα οδηγούν.

Εμπνευσμένες τομές
γενναίων δωρεές
βραβεία απονέμουν.

Θνητών μοίρα κοινή
δρόμων ορίζει προορισμούς
διαδρομές χαράσσοντας
ευθείες ή λοξές.

Τιμές δοξαστικές
πατρίδας έπαινοι
πράξεις κοσμοούν
λυτρωτικά καθάρεις.

Στ' Αγριλόβουνο

1ο Βραβείο Ποίησης, Β' τάξη Β' Γυμνασίου Διαβολιτισίου

Αποκοιμήθηκε στα πόδια μου ένας βοσκός,
Έφαγε από τον καρπό μου μια οικογένεια,
Φωτίστηκαν οι τυφλωμένες εικόνες των Αγίων της Κοίμησης της Θεοτόκου ανήμερα,
όσο οι πιστοί μοίραζαν τα φρεσκοτρυγημένα σταφύλια της καινούριας σοδειάς.

Και μια μέρα ένας ασθενικός παπάς, Σαούλ νομίζω, από την Ανατολή,
έδωσε κρασί και ψωμί σε έναν γέρο.

Αυτή η σταγόνα που έπεσε απ' τα τρεμάμενα χέρια του,
αυτή μάλλον με κάνει ακόμα να ζω.

Μιλούσε για αγάπη, συγχώρεση, υπομονή.

Κι έζησα την ξηρασία και τον παγετό.

Επέζησα από σεισμούς, αέρηδες και αερικά.

Μα πνίγηκα από καπνούς, τρώμαξα απ' τη φωτιά, έκλαψα από ανίερους αναθυμιάσεις.

Από τη φωτιά του Ερυσίχθονα του άθλιου, του τυφλωμένου Ιμπραήμ,
του βέβηλου εμπρηστή.

Έστησαν γύρω μου χορό οι Δρυάδες να προστατέψουν, εμένα και τις αδελφές μου,
από την καταστροφή.

Έστειλαν μήνυμα και σε εκείνον τον έναν Θεό να προστατέψει τον Αγώνα του τόπου μου.
Ζούμε. Ζω. Ακόμα.

Κι αγαπάω, συγχωρώ, υπομένω.

Ευλογημένο είναι, άνθρωποι, το χόμα που με τρέφει
Ευλογημένο το νερό που πίνω απ' τα νέφη
Κι ευλογημένη τρεις φορές
η γης όπου 'χω βλαστήσει.

Στον Άη-Σώστη! Εκεί:

Λάκης Χαντζής

Θε να μας έρθει η ευλογία
κοντά του σα βρεθούμε,
Αν προσκυνήσουμε πιστά!
Κάτι καλό θα δούμε.

Στο Βασιλάδι σήμερα του Άη Σώστη πούναι
τα χείλη μας καρδιόβγαλτα χρόνια πολλά θα πούνε,
θα πούνε πως είναι γιορτή τέτοια που ξεχωρίζει
π' αγαλλιάζει την ψυχή, που την καρδιά σκιρτίζει.

Θα πούνε και για το νησί, για τούτο το ξωκλήσι
για ιστορία πουν τρανή π' όλους μας καταπλήσει,
η ακόμα για τη θάλασσα της λιμνοθάλασσάς μας
νησάκια μας αξέχαστα που 'χουμε στην καρδιά μας.

Πούναι πολλά, και ξακουστά, σ' αυτή μέσα σπαρμένα...
Πούχουν τη θάλασσα αγκαλιά που είν' ευλογημένα,
Στον Άη-Σώστη αποβραδís το σήμαντρο χτυπάει
Εκεί να φτάσουμε νωρίς! Όλους μας καρτεράει.

Εσπερινό να κάνουμε, στο Βασιλάδι πέρα
τον Άγιο να τιμήσουμε! τη ξέχωρή του μέρα.
κι ανήμερα όλοι μαζί να ξανανταμωθούμε
στη μνήμη του μ' αγνή ψυχή 'κει να λειτουργηθούμε.

Έλα κι εσύ θα εκπλαγείς και σύ να τ' αγκαλιάσεις
πολύ θα ευχαριστηθείς και δεν θα το ξεχάσεις,
το γεγονός μοναδικό σ' αυτή την ησυχία
το κλείνεις μέσα στο μυαλό! Νιώθεις τη λειτουργία.

Γυρίζοντας ένα θα πεις μα και θα το φωνάξεις
Στον Άη-Σώστη όσο ζεις πάλι κοντά μου να 'ρθεις,
γιατί, εκεί αφήνεσαι, ξεχνάς τις δυσκολίες
άνθρωπος άλλος γίνεσαι! Σου φεύγουν... οι πικρίες.

Θα γίνεις διαφημιστής,
Σ' άλλους θα τον γνωρίσεις,
τον Άη-Σώστη από ψυχής!
κι εσύ! Θα τον υμνήσεις.

«Ταχύτητα»

«Ουρανός μέσα από εσένα»

Κωνσταντία Φαγαδάκη

Τι παράξενο ον
ο άνθρωπος
Σε δίκυκλο αναβάτης
Της εύθραυστης ισορροπίας
σε μιας μέρας πτώση
να μην υπολογίζει τους
μώλωπες τις αμυχές
παρα μόνο τις υποχρεώσεις
τον ουρανό του παιδιού σου
που σηκώνεις
κοιτώντας τους λεπτοδείχτες
να δείχνουν την έλλειψη σου
τικ-τακ λειπεις:
απαιτήσεις...
άνθρωποι βιαστικοί
άνθρωποι χωρίς φωνή συγνώμης...
κι ο δρόμος εκεί
κι ο δρόμος λάβα ... πάνω στον μηρό
ανθρώπινο ατύχημα σου λέει...
κι ο άνθρωπος σαν βουνό
πάνω στον δρόμο
κι η ταχύτητα να σε ανηφορίζει...
ταχύτητα - μοναχικός αναβάτης

Χίλιες λέξεις
Σύννεφα που άδειαζαν
Νύχτα που μεγάλωνε
Νύχτα που ψιθύριζε
Νύχτα που έσταζε...
Κεραυνούς...
Απ'το στόμα του Θεού
Άνοιγε... το σύμπαν
Κραυγή...
... Φως...
Κραυγή
Κάτω...
...άνθρωποι
Ύψωσαν το βλέμμα στον ουρανό...
Τα μάτια τους γέμισαν
ΕΝΙΩΣΑΝ...

«Ο κήπος»

την ομορφιά θαύμασα..
στο άνθος...
πεταλούδας ακολουθίας
Λέξη,
δεν ειπώθηκε

Κήπος ήταν
που όλο εδινε...

Βράδυ Σαββάτου

Πάνος Αθ. Κοκκινόπουλος

Διάβασα σ' ένα ανάγνωσμα για του χωριού τις χάρες,
 όταν το Σαββατόβραδο τριζοβολούν οι σχάρες
 στην πυροστιά και ψήνουνε αρνίσια παιδάκια,
 που όλο σκορπούν μοσχοβολιά· και παρακεί τα ρυάκια
 κυλάνε γάργαρα νερά και σιγομουρμουρίζουν
 και όλο κέφι, όλο χαρά ποτήρια όλοι τσουγκρίζουν.
 Μ' απλή συντροφικότητα στον πλάτανο από κάτω
 τρώνε και πίνουν λέγοντας: «εβίβα κι άσπρο πάτο»...
 ...Σάββατο βράδυ στο χωριό!... Απόλυτα ηρεμία.
 Τέτοια βραδύα δεν έζησα στην πόλη εγώ καμία
 μεσ' στην φρυγμένην άσφαλτο, στη σκόνη βουτηγμένη
 να βρει γαλήνη εδώ κανείς, ποτέ δεν περιμένει.
 Βάβισμα σκύλου δεν ακούς, ξύλα δεν δίνουν ήχο,
 μονάχα κάποιοι γράφουνε στον διπλανό τον τοίχο
 και φωνασκούν ανόητα και μου χαλούν το κέφι,
 και μοναχά η συμβία μου απ' αντικρύ μου γνέφει:
 «Μη σ'κόνεσαι απ' τον καναπέ και ξέχασε όσες λέξεις
 άπρεπες τώρα, που άκουσες κι έξω μη βγεις και μπλέξεις».
 «Βράδυ Σαββάτου στο χωριό!...» Δεν το 'ζησα ποτέ μου
 κι «απολαμβάνω» τη ζωή μόνο απ' τον καναπέ μου.

Ένας άνδρας

Ιφιγένεια Καλιακάτσου

Έσπασε το γυαλί της τύχης του και ένας άνδρας
 έπεσε επευφημώντας από το κόκκινο χρώμα
 του στην Αμερική και άνοιξαν οι αγκαλιές του κόσμου.
 Το αναστρέψιμο της θνησημότητας μέσα μας
 και η αγάπη δεν έχουν σύνορα όλα είναι έρωτας...
 Ποτέ δεν είναι αργά να αγαπήσεις από αγάπη
 άρπαξε ο κοχλιός την πεταλούδα.
 Ο έρωτας σε τσακίζει αλλά το περιττό είναι απαραίτητο.
 Όταν τα ψέματα σωθούν σε πληγώνει η αλήθεια
 και εγώ ήθελα να είσαι μόνο σημαντικός.

Πικρή αλήθεια

Αγαπούλα Ευθυμιοπούλου

Χέρια απλωθήκαν ανοιχτά, καλούν βοήθεια
είναι της φτώχειας η σκληρή πικρή αλήθεια
πόδια που μένουν ριζωμένα μέσ' στο χώμα
μάτια που έχουν της απόγνωσης το χρώμα.

Φωνές υψώνονται μαζί με τον αγέρα
και ταξιδεύουνε στη γη νύχτα και μέρα
θαρρείς προσμένουν ανθρωπιάς ν' ανοίξει κρήνη
που αγάπη, ελπίδα και τροφή σε όλους δίνει.

Παιδιά που θα 'θελαν πολύ να παν σχολείο
μα πολυτέλεια γι' αυτά είν' το βιβλίο
ελπίζουν του αύριο να ηχήσει η φλογέρα
και να χορέψουν τραγουδώντας «Καλημέρα».

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Κωνσταντίνος Α. Ράμμος

Πάνε τα χρόνια τέρασαν, φύγανε ένα-ένα,
όπως τα γάργαρα νερά, σιγά-σιγά κυλήσαν
και οι χαρές τους οι λιγιστές δεν γράφτηκαν με πένα,
να τις διαβάσω για να δω, το τι πληγές αφήσαν.

Να δω ακόμα μια φορά, να κάνω μια αναφορά,
από τα χρόνια τα παλιά, όλα τα περασμένα
και από τη νιότη μέχρι εδώ, να θυμηθώ, απ' τα παλιά
κι απ' την ζωή που πέρασα, εδώ κι αλλού στα ξένα...

Να δω την παιδική ζωή, τα χρόνια μου πώς ήταν,
που πέρασαν σαν την βροχή, γρήγορα τα καημένα,
τί έγινε!... τί έμεινε!... πια όνειρά μου σβήσαν!...
πια όνειρά μου έγιναν και πια πήγαν χαμένα.

Της θύμησης δεν χάθηκε, το ξέραφο δεφτέρι,
βρίσκεται ακόμα κάπου εδώ, θυμίζει περασμένα,
γράφει αυτά απ' την ζωή, λέγει αυτά που ξέρει,
για χρόνια που πέρασανε, σε αυτή είναι γραμμένα!...

Το απαλό χάδι

Γεώργιος Β. Σιαφλάς

Αν σου περισσεύει ένα απαλό χάδι,
 αυτό περιμένω να αναστηθώ,
 αν θέλεις να δώσεις μια ζεστή ανάσα,
 τη θέλω για να ζεσταθώ,
 αν θέλεις να χαρίσεις ένα τρυφερό φιλί,
 αυτό χρειάζομαι για να ξαναγεννηθώ,
 αν σου περισσεύει μια μεγάλη αγκαλιά,
 αυτή χρειάζομαι για να συνεχίσω να ζω.
 Τι σημασία έχει αν είμαι στον παράδεισο ή στην κόλαση;
 Τι σημασία έχει αν βρίσκομαι με αγγέλους ή με διαβόλους;
 Τι κι αν είμαι στη γη ή στον ουρανό, στα σύννεφα ή στα αστέρια;

Τι σημασία έχει αν είμαι στον ωκεανό με γαλήνη ή με τρικυμία;
 Σημασία έχει ότι αυτό που ζω και νοιώθω,
 όταν είμαι μαζί σου, είναι η απόλυτη ευτυχία.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Πήραμε τις συνδρομές των μελών μας για το έτος 2023. Ο εντός παρενθέσεως αριθμός είναι της διπλότυπης απόδειξης.

Φαγαδάκη Κωνσταντία	(79)
Κρικέλη Ελευθερία	(80)
Πρελιάς π. Αντώνιος	(81)
Τσιρώνης Ελευθέριος	(82)
Τζανή Δέσποινα (Έτος 2022)	(83)
Τζανή Δέσποινα (Έτος 2023)	(85)
Τροχόπουλος Γεωργιος	(86)

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ

Το μέλος της Ένωσης κ. Γεώργιος Σιαφλάς, κατέθεσε στο Ταμείο της Ένωσης για την ενίσχυση και τις ανάγκες της το ποσό των 500 ευρώ. Το Δ.Σ. της Ένωσης τον ευχαριστεί και του εύχεται υγεία και δημιουργία.

Η συνδρομή σας στην Εθνική Τράπεζα
IBAN: GR6101100400000004062505138

Ο διάλογος**Ο δρόμος σου****Σπύρος Π. Ραδίτσας**

Επικοινωνούμε δύσκολα.
Έχουμε τόσο μασκαρευτεί
που τα λόγια μας
έρχονται μπερδεμένα.
Η ουσία
της κάθε συζήτησής μας
χάνεται στην ασάφεια
και στο θόρυβο
των άλογων λέξεων.
Έτσι ο διάλογος μας
χωρίς αποτέλεσμα,
φανερώνει
την επικοινωνία μας
αγεφύρωτη.
Μια επικοινωνία
που θα εξακολουθεί έτσι
όσο ο διάλογος μας
διώχνει
τη συνειδητή μας συνεργασία.

Ποιον δρόμο
θ' ακολουθήσεις;
Και ποιος δρόμος
θα σε ορίσει;
Δρόμος είναι ο ορίζοντας.
Δρόμος και το ταξίδι
με άρμενα
ή χωρίς αυτά.
Δρόμος σπουδαίος
είναι και ο άνθρωπος
με τα πολλά του πρόσωπα.
Σε κάθε μας βήμα
ένας νέος δρόμος ανοίγεται.
Κανένας όμως δρόμος
δεν οδηγεί πουθενά
αν δεν γνωρίζεις
τον προορισμό σου.

Θα είχα... Αν είχα!...**Τηλέμαχος Σιέμος**

Βρέχει δε βρέχει,
Ο λογαριασμός τρέχει!
Αγώνας μεγάλος,
εγώ και ο άλλος!...

Έχει ο Θεός!...
Δεν έχει ο Λαός
Και ο Λαός δεν έχει,
γιατί και ο Θεός απέχει!

Δουλειά δεν έχω
Θα βρω και που τρέχω;
Ο άλλος ακόμα μ' ανέχεται...
Και μ' αποδέχεται!...

Με τι, όμως, το χεράκι,
Θ' ανάψει το κεράκι;
Για να χει κι ο Θεός,
Θα χει, αν έχει ο Λαός!

Ποδαρικό Πρωτοχρονιάς

Κώστας Χ. Κρεμμύδας

Ποδαρικό πρωτοχρονιάς, γούρικο, γραφικό
γνωστό στο πανελλήνιο και στων ρωμιών τις πόρτες
που τρέχει στο κατώφλι τους, ξορκίζει το κακό
κι έχει πολύ φανατικούς κι υπέρμαχους θιασώτες.

Με το δεξί ποδάρι του, στην πρώτη πατησιά
όποιος κι αν μπει σε σπιτικό πρώτος τον νέο χρόνο
κι αν είν' ο κύρης του σπιτιού, διαβαίνει τη μπασιά
κρατώντας ρόδι, αγιασμό κι έν' αγιαστήρι-κλώνο.

Αν είναι ξένος, θα διαβεί πάλι με το δεξί
τ' αφεντικά του σπιτικού θα τον καλωσορίσουν
θα του προσφέρουν φίλεμα, γλυκόπιτο κρασί
κι αν είναι γειτονόπουλο, θα το φιλοδωρήσουν...

Χαριτωμένο έθιμο, φουλ λαογραφικό
ωστόσο, φίλος πέρυσι αν κι είχε σπάσει ρόδι
κι είχε ραντίσει ο φουκαράς το σπίτι μ' αγιασμό
την επομένη σκόνταψε κι έσπασε και το... πόδι!...

Προσωπικά τ' αμφισβητώ το έθιμο αυτό
γιατί δεν είναι μπορετό τ' όποιο δεξί ποδάρι
να 'χει μια τέτοια δύναμη, που σβήνει ό,τι κακό
μιας κακορίζικης χρονιάς, στην πρώτη του Γενάρη...

Πιστεύω στο ποδαρικό το καθημερινό
που γίνεται πρωί-πρωί, στην πόρτα της δουλειάς μου
μ' όποιο ποδάρι και να μπω, πως είναι πιθανό
να φέρει αποτελέσματα ρόδινα κι αρεστά μου!..

Δελφικά μυστήρια

Δημήτρης Κοτταρίδης

Πες μας, Πυθία τι μασάς,
τι σφριζέσαι, τι βλέπεις;
Σε ποια άδυτα εισέρχεσαι,
ποια μέλλοντα διαβάζεις;
Πες μας ποια ύδατα λαλούν
και μυστικά σου δίνουν;
Ποιες αντηχήσεις σε δονούν
και το μυαλό σου παίρνουν;
Μια ακτή όλη η χώρα σου
μα εσύ –απ’ τον ομφαλό της–
κοιτάξεις πέρα απ’ τα βουνά
κι απ’ τους βωμούς που καίνε.
Ποιο ένστικτο σε οδηγεί
σε σκοτεινά μυστήρια;
Και πώς τηράς τους οiwονούς
που έρχονται απ’ τα πέρα
για να φωτίζεις τους θνητούς
μ’ αυτά που θα τους λάχουν;

Δείξε μας, ιέρεια, πώς θωρείς
του επέκεινα τα σκότη
στους άλλους κόσμους σαν πετάς,
στης μέθης σου τα άκρα;
Πες μας τι λέει ο χρησμός
–με αινίγματα και γρίφους–
κι από τα διφορούμενα
στο νόημα ίσως μπορούμε
για το αν θ’ ανοίξουμε πανιά
ή στα λιμνάζοντα νερά
με θλίψη θ’ αρκεστούμε.

Η γιορτή στην Πλατανούσα

Δημήτρης Τριάντος

Έξω από την εκκλησία
στην πλακόστρωτη πλατεία
μεγάλη γίνεται γιορτή
έπιασε τρανή βροχή.

Μα ήταν θέλημα Θεού
μες στο ναό να μπορούμε
να διαβαστούνε τα γραπτά
και εκεί να ευλογηθούμε.

Με προστάρη τον Παπά
μπαίνουμε στην Εκκλησιά
και γιορτάζουμε μαζί
τούτη τη μέρα τη λαμπρή.

Κι απ’ την πρωτοκαθεδρία
μας μιλήσαν με σοφία
μας διδάξαν σεβασμό
και την πίστη στο Θεό.

Την ανθρώπινη σοφία
θα την γράψει η ιστορία
και πετούν συμβολικά
αγγελούδια με φτερά.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Δημήτρης Τσελίκας

Κάποτε πήρα απόφαση να γράψω δύο στίχους·
με πήρ' ο οίστρος κι' άρχισα ένα κατεβατό
σαν τα ημερολόγια, με ποιήματα στους τοίχους.
Νόμισα Νόμπελ να 'διναν σε κείνο· ήταν σωστό.

Τα μάζεψα και τα 'κανα ολόκληρο βιβλίο
με τίτλο με εξώφυλλα μπρος-πίσω λαμπερά.
Τα πήρα παραμάσχαλα σαν ν' άρχιζα σχολείο
κι' άρχισα φίλους και γνωστούς να δίνω στην σειρά.

Κάποιοι μου είπαν «καλό» – δεν τ' άνοιξαν ποτέ τους.
Άλλοι δυο στίχους διάβασαν και ήταν βαρετό,
άλλοι χωρίς ν' άνοιξουν στον σκουπιδοντενεκέ τους
το ρίζανε και τσιμουδιά δεν μου 'πανε γι' αυτό.

Αφού, λοιπόν, το σκέφτηκα –τ' ομολογώ με τόλμη–
τα μάζεψα και τα 'κανα καθένα ένα ρολό.
Τα βάλανε στο μπάνιο τους και μου ζητάν ακόμη!
Κι' έτσι θαρρώ πως ήταν το βιβλίο μου, καλό.

Μονάχα ο ποιητής

Γιάννης Γαβαλάς

Κάποτε οι λύπες κι οι χαρές,
τα βάσανα κι οι πόνοι,
οι αλήθειες και τα ψέμματα,
των αισθημάτων οι στρατιές,
ψάχνανε μια ψυχή να βρουν
να τα εκπροσωπήσει,
στην οργιαστική ζωή
του νου και στις καρδιές.

Να οιακίζει επάξια
με γνώση κι αρετή,
με πέταγμα ελεύθερο,
και ενθουσιασμό,

τον λόγο της στην έκφραση
σπουδαία να στολίζει,
με ήχους και με χρώματα,
με μέτρο και παλμό.

Στη δύσκολη απόφαση
μίλησε η αλήθεια,
που είναι από τα αισθήματα
ο πιο σωστός κριτής,
κι είπε: βαθύτης βουτηχτής,
σ' αισθήματα κι αισθήσεις,
μονάχα ο ποιητής.

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Αγγελική Σταματούκου

Παράξενο υπνωτικό, η μαγεία των λέξεων.
 Παίρνει την σκέψη σου, σε τόπους ή σε πρόσωπα,
 Τόσο κοντά σου... πού ανοιγοκλείνοντας
 Τα μάτια σου, βρίσκεσαι μέσα στην αγκαλιά τους.
 Η σκέψη σαν γρήγορο άτι καλπάζει
 Και οι λέξεις σαν το άρμα του,
 Που τραβάει ανέμελα, προσπαθούμε να δώσουμε
 Την εικόνα, να περιγράψουμε τόπους, χρώματα,
 Αισθήματα, μοσχοβολιές και γεύσεις...
 Να μιλήσουμε μέσα από τις λέξεις,
 Για φόβους για Έρωτα, για πάθη, για λάθη,
 Για πόλεμο και Ειρήνη.
 Ναι. Ναι είναι μαγεία να μπορεί ο Άνθρωπος,
 Να ζήσει πολλές ζωές, μέσα από
 Το πάντρεμα των λέξεων
 Να μπορεί να γίνεται Αετός
 Ή Πεταλούδα... Να μπορεί στην μυρουδιά
 Του αέρα να βρήσκει τον επαναπατρισμό Του
 Σαν τα απόδημα πουλιά, που γυρίζουνε στην φωλιά τους.

Ορειάδα

Μιχάλης Παγούνης

Καλλίφωνε τραγουδιστή
 σ' όλα τα πλάτη ψάξε
 κοπέλα νέα, ζηλευτή
 τραγούδα μου και κλάψε.

Σε σμαραγδένια αγκαλιά
 την είδα μικρή, μικρούλια
 να τραγουδάει σιγαλά
 με αύρες κι αηδονοπούλια.

Ελάτια, πεύκα, ρόμπολα
 ροφούσαν τη μολπή της
 και βγάζαν αστραπόβολα
 γυαλάδ' απ' την αφή της.

Αντανακλούσε ήλιου φως,
 χαρίσματα και κάλλη
 και πόθο ένιωθα κρυφός
 τριγύρω να προβάλλει.

Νύχτα αφέγγαρη, πηχτή
 στο χαλασμό του κόσμου
 της μοίρας πήρε το στρατί
 κι έλκυε το θαυμασμό μου.

Μαζί της μύρια παιδιά
 φυλαχτικά διαβαίνουν
 μ' ασπίδες πάνω τους κλαδιά
 κοντά της ξεθυμαίνουν...

Η ΑΓΑΠΗ

Χρήστος Καραγκούνης

Απ' την αγάπη πιο γλυκό στον κόσμο δεν υπάρχει
όλο το νέκταρ των ανθών αυτή μοναχά τα έχει

Η αγάπη θέλει σεβασμό αετού γρηγοροσύνη
θέλει ελαφιού πατήματα η δάλως για σ' αφήνει

Θέλει γάιδарου υπομονή αυτή να την κερδίσεις
και ακόμα περσότερη αν θες να την κρατήσεις

Όσο καλή και αν φαίνεται τόσο κακία έχει
εάν αγαπήσει αληθινά στο ψέμα δεν αντέχει

Η αγάπη δεν πουλιέται μα ούτε και αγοράζετε
όταν βρει το άλλο μισό της δωρεάν μοιράζετε

Θέλει η αγάπη, αγάπη να μπορεί να κρατηθεί
τότε μόνο θα ριζώσει στην καρδιά και δε θα βγει

Εάν προδώσεις την αγάπη όταν είναι αληθινή
κάνεις έγκλημα μεγάλο σε καλό δεν θα σου βγει

Όποιος πρόδωσε αγάπη που είναι δώρο θεϊκό
πρέπει να λογοδοτήσει στο λαό και στον θεό

Εάν πληγώσεις μια αγάπη είναι δύσκολο πολύ
να την κάνεις να γελάσει εάν την πότισες χολή

Δεν είναι η Αγάπη μπάλωμα για να το ξεκολλήσεις
ούτε και γραμματόσημο με σάλιο να κωλύσεις

Μια αξέχαστη θύμηση

Χριστούγεννα και φέτος. Και οι ευχές όλων μας για υγεία, αγάπη, επιτυχίες, σύνεση και άλλα πολλά, θα έχουν και πάλι τη τιμητική τους.

Γιώργος Παναγιωτακόπουλος

Τώρα πόσοι από εμάς εννοούμε αληθινά αυτές τις ευχές, κάνοντας πράξη τουλάχιστον τη σύνεση και την αγάπη, είναι ένα ερώτημα...

Προσωπικά ένα πολύ συγκινητικό περιστατικό θυμάμαι πάντα τούτες τις μέρες ειδικότερα, από τότε που υπηρετούσα ακόμη στο ένδοξο Πυροσβεστικό Σώμα.

Ήταν παραμονή πρωτοχρονιάς, βραδάκι.

Είχαμε ειδοποιηθεί να μεταβούμε για παροχή βοήθειας σε διαμέρισμα κάπου στην Καλλιθέα.

Σε κτύπημά μας στην πόρτα ακούμε μια αμυδρά τρεμάμενη φωνή. «Δε μπορώ..., ελάτε».

Ρωτάμε αν μπορεί να μας ανοίξει.

Μας ανοίγει ένας παππούς με μπαστουνάκι περίπου 85 ετών, και προλαβαίνοντάς μας μας λέει με τρεμάμενη φωνή.

«Συγγνώμη που σας έφερα εδώ, αλλά δεν έχω άλλον στον κόσμο. Από τότε που πήρα τη σύνταξή μου στη Γερμανία, εδώ και είκοσι χρόνια, επέστρεψα στην πατρίδα. Ολομόναχος, σε τούτο δω το διαμερισμάτι που είχα βρει τότε».

Και συνεχίζοντας χωρίς ανάσα σχεδόν, μας συγκινεί όλο και περισσότερο.

«Κάθε Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά και Πάσχα, αλλά και της Παναγίας, και άλλες μεγάλες γιορτές, νοιώθω περισσότερο τη μοναξιά. Και μέχρι πριν λίγα χρόνια ταχυδρομούσα μονάχος μου μια κάρτα στο όνομα μου και στη διεύθυνση μου, έχοντας την ψευδαίσθηση ότι κάποιιοι με θυμήθηκαν...».

«Σήμερα, ξημερώνοντας Πρωτοχρονιά ήθελα να έρθει κάποιος σπίτι, να μιλήσω, να κεράσω, να καταλάβω ότι δεν είμαι μόνος ότι κάποιος σκέφθηκε και μένα. Γι' αυτό σας τηλεφώνησα. Και συγχωρέστε μου αν μπορείτε το... δόλο...».

Τελειώνοντας την τελευταία αυτή φράση του, σκούπισε κάποιες σταγόνες που κύλησαν από το σκασμένο πρόσωπό του.

Και σαν να διάβασε τη σκέψη μας, αμέσως συνέχισε. «Ναι, είχα οικογένεια, σύζυγο και 2 αγοράκια, που όμως έχασα σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα που μας βρήκε πριν από 40 περίπου χρόνια, εκεί, στη μαύρη ξενιτιά».

Δε μπόρεσε να συνεχίσει. Κι εμείς δε τον πιάσαμε.

Μονάχα περιμέναμε να αλλάξει ο χρόνος, να του πούμε χρόνια πολλά και να δούμε το βλέμμα του, ν' ακούσουμε την ανάσα του, να του σφίξουμε τα ροζιασμένα χεράκια του και να τον αγκαλιάσουμε ένας ένας με αγάπη.

Ίσως την επόμενη πρωτοχρονιά να μην υπάρχει σκεφθήκαμε τότε...

Φεύγοντας ύστερα όλοι μας, και σκουπίζοντας και τις δικές μας σταγόνες από τα πρόσωπα μας, ακούσαμε τη γνωστή μας εκείνη τρεμάμενη φωνούλα ξωπίσω μας να μας λέει «σας ευχαριστώ πάρα πάρα πολύ για το όμορφο πρωτοχρονιάτικο δώρο σας. Ο Θεός να σας έχει πάντα καλά»...

Αυτές τις λέξεις, πάντοτε ειδικά κάθε τέτοια εποχή, θυμάμαι και παρακαλώ το Θεό να μην υπάρχει στον κόσμο μοναξιά και λύπη...

ΥΓ. Το μικρό αναμνηστικό που μας πρόσφερε με μεγάλη χαρά τότε ο μπαρμπα Χρήστος (αυτό ήταν το όνομα του), ακόμη κοσμεί τον τοίχο του σπιτιού μου...

[Το Πρόσωπο Εκτός]

Ο ΧΟΡΟΣ

Άννα Τσεκούρα

Ζητείται Άξιος!
Ζητείται δυνατότερος από εμένα στο χαμό.
Δεν βρίσκω ούτε έναν ικανό,
να του φανερωθώ.

Από όλα τα Εντός Πρόσωπα, ούτε ένας!

Έρχεσαι και ανάβουν οι φωτιές.
Στραβό το τσιγάρο στο στόμα.
Στραβό το στόμα.

Λάθος τόποι.
Λάθος χρόνοι.
Συναντήσεις ετεροχρονισμένες.
Ακατάλληλες ματιές που χαμηλώνουν.
Βλέμματα που επιπλήττουν.
Ερωτοτροπούμε.

Βαρύς καπνός.
Η ιδρωμένη τούφα από τα μαλλιά σου. Αρσενικό,
αγγίζει τα χείλη μου προτού πέσει το τσιγάρο στο στέρνο.
Πρώτο φιλί.

Αρχίζει ο χορός!

Ίσως είναι έτσι ή κάπως έτσι

Είναι, γνωστόν ότι η αρχαία ελληνική μυθολογία αναφέρεται σε πραγματικά ιστορικά γεγονότα, τα οποία μετά από τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, έχουν αλλοιωθεί, έχουν μεγαλοποιηθεί σε

Κωστής Σιώζης

βαθμό που εγγίζουν τον μύθο. Μοιάζουν με παραμύθια. Όμως οι αρχαίοι πρόγονοι μας μάς έχουν αφήσει και μια συμβουλή: «Αρχή σοφίας η των ονομάτων επίσκεψις». Αν εξετάσουμε, ερευνήσουμε τα ονόματα, τις ελληνικές λέξεις με τη σωστή ορθογραφία τους, κάτι θα μάθουμε, δηλαδή, θα γίνουμε σοφότεροι. Αυτό βέβαια μόνο στην ελληνική γλώσσα και σε καμία άλλη.

Έτσι λοιπόν και εγώ έκαμα επίσκεψη στη λέξη ή το όνομα της γίδας που λέγεται «αιξ» και κλίνεται: η αιξ, της αιγός, τη αιγί, την αίγα κλπ. Και φθάνουμε στον μύθο που λέει ότι όταν γεννήθηκε ο Δίας, η μητέρα του, η Ρέα, τον έκρυψε στην Κρήτη, στο Ιδαίον Άντρο (=σπήλαιο) και τον τάιζαν γάλα γίδινο από την αίγα που λεγόταν Αμάλθεια και του έδιναν σε ποτήρι από κέρατο γίδας. Αμάλθεια σημαίνει πλούτος. Όλοι γνωρίζουμε πως στην Κρήτη υπάρχουν και σήμερα ακόμα αγριόγίδα, τα χρι-χρι. Άρα η περιοχή είχε πολλά γίδια που το γάλα τους είναι πολύ θρεπτικό. Η περιοχή του Αιγαίου, όπως λέει η ιστορία, κάποτε ήταν πεδιάδα που κατακλύστηκε με την άνοδο της στάθμης του νερού και αυτό είναι γεωλογικά σίγουρο. Άρα στο Αιγαίο έβοσκαν πολλά γίδια και γι' αυτό ονομάστηκε Αιγαίο, δηλαδή γιδότοπος. Και υπήρχε φυσικά και

ο αρχιτσέλιγκας που λεγόταν Αιγέας, δηλαδή γιδάρης, όπως θα λέγαμε σήμερα, και αυτός ήταν ο πατέρας του Θησέα.

Όταν μεγάλωσε ο Δίας, έγινε κύριος του κόσμου και αρχηγός όλων των Θεών που ήταν όλοι ένα «συγγενολόι». Όσοι ξεχώριζαν έπαιρναν και εξουσίες, ότι κλίση είχε ο καθένας: π.χ. ο Απόλλωνας ήταν μουσικός, η Αθηνά, κοπέλα δική του, είχε διακριθεί στα γράμματα κλπ. Η μυθολογία είναι πιστή αντιγραφή της πραγματικότητας. Υπήρχαν ζήλιες μεταξύ των Θεών, ανταγωνισμοί, πείσματα. Για σοβαρά θέματα που αφορούσαν είτε τους Θεούς είτε τους ανθρώπους, συνεδρίαζαν και έπαιρναν αποφάσεις με τον Δία να έχει την τελευταία λέξη σε όλα. Παρόλα αυτά οι πρόγονοι μας δεν είχαν δώσει και την απόλυτη εξουσία στους Θεούς γιατί πάνω από αυτούς ήταν η ειμαρμένη, το πεπρωμένο. Αυτά για τον απλό λαό, γιατί οι φιλόσοφοι είχαν βγάλει το συμπέρασμα ότι ένας είναι ο δημιουργός, τον οποίο δεν γνωρίζουμε, ο σοφός, ο μέγας νους, το πρώτον κινούν, ακίνητον. Έτσι, οι πρόγονοι μας δεν ήσαν ειδωλολάτρες όπως θέλουν να μάς τους παρουσιάσουν αλλά στην ουσία ήσαν μονοθεϊστές.

Αυτά τα συμπεράσματα έβγαλα με την επίσκεψη του ονόματος Αιγέας, Αιγαίου, αίγα. Αυτά συμβαίνουν μόνο στην ελληνική γλώσσα, τη «γλώσσα των Θεών» κατά τον Κικέρωνα, αν θυμάμαι καλά.

Όσον αφορά το Αιγαίο και τον Αιγέα, ίσως είναι έτσι ή μπορεί να είναι και έτσι.

Οι Στάβλοι του Αυγεία

Στη μετόπη του ναού του Δίος,
στην Ολυμπία,
εμφανίζεται ο Ηρακλής να καθαρίζει
τους σταύλους και η Αθηνά
να του δίνει συμβουλές.
Ι.Θ. ΚΑΚΡΙΑΔΗΣ
ΤΟΜΟΣ 3ος
σελ. 62

Στην Ήλιδα κάποτε βασιλεύει ο ξακουστός βασιλιάς Αυγείας. Ο πιο πλούσιος βασιλιάς ανάμεσα στους βασιλιάδες.

Λένε πως ήταν γιος του θεού Ήλιου

Φρειδερίκη Τζόκα-Ζήση

και πως στον πατέρα του τον Ήλιο χρωστούσε τα πλούτη και τη δύναμή του. Είχε χιλιάδες κοπάδια από βόδια και πρόβατα. Παραδίπλα από το παλάτι του, είχε χτίσει στάβλους για να κοιμούνται τα βράδια τα κοπάδια του.

Μέρα με τη μέρα τα κοπάδια του γίνονταν όλο και περισσότερα και πια δεν μπορούσε να τα μετρήσει. Ο βασιλιάς ήταν ευχαριστημένος και πολύ περήφανος. «Είμαι ο πιο πλούσιος και ο πιο δυνατός βασιλιάς του κόσμου», έλεγε με καμάρι.

Μα από τα κοπάδια του, οι στάβλοι είχαν γεμίσει κοπριές και με τον καιρό οι κοπριές είχαν γίνει ολόκληρα βουνά. Οι υπηρέτες του Αυγεία, προσπαθούσαν να καθαρίσουν τους στάβλους μα όσο και να παιδεύονταν, χαμένος κόπος. Λένε, πως τα βόδια ήταν πάνω από τρεις χιλιάδες και τα πρόβατα ακόμη περισ-

σότερα και οι στάβλοι είχαν να καθαριστούν πάνω από τριάντα χρόνια.

Ο βασιλιάς βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση. Οι κοπριές μύριζαν απαίσια κι έκοβαν την ανάσα των ανθρώπων. Ο αέρας έγινε βαρύς πάνω από την Ήλιδα. Τα πουλιά και τα ζώα που ζούσαν εκεί, έφυγαν μακριά και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ήρθαν και οι αρρώστιες. Οι άνθρωποι ένας-ένας πέθαιναν και όλα πήγαιναν από το κακό στο χειρότερο.

Τότε ο Αυγείας έστειλε ντελάληδες σε όλη τη Ελλάδα. Οι ντελάληδες γύριζαν από πόλη σε πόλη και φώναζαν:

«Ο βασιλιάς Αυγείας σας παρακαλεί να τον βοηθήσετε. Όποιος θέλει να έρθει στην Ήλιδα. Αν καταφέρει να καθαρίσει τους στάβλους, ο βασιλιάς θα του δώσει πλούτη πολλά».

Πολλοί πήγαν στην Ήλιδα με την ελπίδα, καθαρίζοντας τους στάβλους του βασιλιά, να γίνουν πλούσιοι. Μα δεν κατάφεραν τίποτε και όπως πήγαν, έτσι και γύρισαν.

Σαν έμαθε όλα αυτά ο βασιλιάς Ευρουσθέας, σκέφτηκε. «Τώρα είναι η ευκαιρία να κερδίσω τη φιλία του Αυγεία και ίσως-ίσως απαλλαγώ μια και καλή από τον Ηρακλή». Φωνάζει λοιπόν τον Ηρακλή μια μέρα στο παλάτι του.

– Γενναίε Ηρακλή, είπε τάχα για να τον καλοπιάνει ο Ευρουσθέας, γνωρίζεις βέβαια τι συμβαίνει στην Ήλιδα. Ο φίλος μου ο Αυγείας βρίσκεται σε δύσκολη θέση. Σκέφτηκα λοιπόν, πως μόνο εσύ μπορείς να κάνεις αυτό το κατόρθωμα.

Να καθαρίσεις δηλαδή τους στάβλους. Αλλά πρέπει αυτό να γίνει σε μια μέρα μόνο!

Ο Ηρακλής για να δείξει πως τίποτε δεν τον φοβίζει και τίποτε δεν είναι ακατόρθωτο γι' αυτόν, δέχτηκε με χαρά.

Μια και δυο λοιπόν, φτάνει στην Ήλιδα και παρουσιάζεται στο βασιλιά.

– Βασιλιά Αυγεία, ο βασιλιάς Ευρυσθέας με παρακάλεσε να έρθω. Εγώ θα καθαρίσω τους στάβλους σε μια μέρα μόνο. Ο Ηρακλής, ο γιος του Δία και της Αλκμήνης είμαι, αν δε με γνωρίζεις.

– Και βέβαια σε γνωρίζω, είπε ο Αυγείας. Ποιος δε γνωρίζει τον ήρωα Ηρακλή;

– Με μια συμφωνία όμως, είπε ο Ηρακλής. Θέλω χίλια πρόβατα και χίλια βόδια και το μισό βασίλειο.

Ο Αυγείας δέχτηκε. Γιατί, τι ήταν γι' αυτόν χίλια πρόβατα και χίλια βόδια. Είχε χιλιάδες και χιλιάδες. Όσο για το μισό βασίλειο, του κακοφάνηκε λίγο, μα τι να έκανε; Σκέφτηκε, πως έτσι που ήταν τα πράγματα, σε λίγο θα τα έχανε όλα. Και τα κοπάδια και το βασίλειο του.

Έτσι δέχτηκε και η συμφωνία έκλεισε. Ο Ηρακλής πήγε να δει τους στάβλους. Και τι να δει; Βουνά οι κοπριές. Κράτησε την ανάσα του από τη βαριά μυρουδιά.

Σαν ήρθε το βράδυ, ο Ηρακλής δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Σκεφτόταν με ποιο τρόπο αυτά τα βουνά θα τα έκανε πεδιάδα! Και μάλιστα σε μία μέρα.

Μα για καλή του τύχη, να, η θεά Αθηνά.

– Ηρακλή, μη βασανίζεσαι με σκέψεις. Ένας μόνο τρόπος υπάρχει. Και του είπε μυστικά τι πρέπει να κάνει. Τώρα κοιμήσου και αύριο όλα θα γίνουν όπως σου είπα.

Κάποιο μυστικό του είπε η θεά και έγινε αέρας και χάθηκε μέσα στη νύχτα.

Σαν ξημέρωσε η άλλη μέρα, ο Ηρακλής έκανε ό,τι του είπε η θεά Αθηνά.

Και να ποιο ήταν το μυστικό.

Λίγο πιο πέρα από τους στάβλους κυλούσαν δύο ποτάμια. Ο Πηνηϊός κι ο Αλφειός. Ο Ηρακλής έσκαψε ένα βαθύ χαντάκι, άκρη-άκρη στα δύο ποτάμια μέχρι τους στάβλους.

Ύστερα γύρισε τα νερά των ποταμών μέσα στο χαντάκι. Τα νερά έτρεξαν ορμητικά μέσα στους στάβλους, παρέσυραν τις κοπριές και τις έφτασαν μέχρι τη θάλασσα. Και πριν έρθει το βράδυ, οι στάβλοι άδειασαν.

Τότε ο Ηρακλής γέμισε πάλι το χαντάκι με χώματα και τα νερά των ποταμών γύρισαν και πήραν πάλι το γνωστό τους δρόμο. Το μυστικό της θεάς Αθηνάς έσωσε τον Ηρακλή.

Η μέρα λοιπόν που ξημέρωσε, ήταν μια μέρα ηλιόλουστη.

Οι στάβλοι ήταν πεντακάθαροι και ο αέρας μοσχοβολούσε. Τα πουλιά ξαναγύρισαν και κελαηδούσαν χαρούμενα. Τα ζώα έβοσκαν ήσυχα στα λιβάδια. Ο ήλιος στάθηκε για λίγο πάνω από την Ήλιδα. Χαμογέλασε και τράβηξε κι αυτός το δρόμο του.

Ο Αυγείας πήγε να δει τους στάβλους και δεν πίστευε στα μάτια του! Ύστερα κάλεσε τον Ηρακλή στο παλάτι του και του είπε.

– Σ' ευχαριστώ Ηρακλή, έσωσες εμένα και τους ανθρώπους μου, έσωσες τη χώρα μου την Ήλιδα, από τη βρωμιά και τις αρρώστιες. Ήρθε λοιπόν η ώρα να πάρεις την αμοιβή σου. Το μισό μου βασίλειο, χίλια πρόβατα και χίλια βόδια, από σήμερα είναι δικά σου.

Τότε ο Ηρακλής του είπε.

– Βασιλιά Αυγεία, εγώ δεν θέλω τίποτε. Κράτησε το βασίλειό σου. Εγώ δεν έχω ανάγκη από βασιλεία. Εγώ θέλω να βασιλεύω στις καρδιές των ανθρώπων. Θέλω να τους βοηθάω, να τους απαλλάσσω από τα θηρία και τα τέρατα, από τις κακίες και τις αρρώστιες. Και η αμοιβή μου να είναι μόνο η αγάπη τους. Όσο για τα χίλια πρόβατα και χίλια βόδια, τι να τα κάνω εγώ; Δος τα λοιπόν στους ανθρώπους της Ήλιδας που τα έχουν ανάγκη. Σε χαιρετώ λοιπόν, βασιλιά Αυγεία.

Και ο Ηρακλής βγήκε από το παλάτι, ελεύθερος από τα βάρη του πλούτου.

Ο ήλιος τον έλουσε με τις ακτίνες του και του φώτιζε το δρόμο του.

Ο Αυγείας καθώς τον έβλεπε να ξεμακραίνει, σκέφτηκε.

«Τι άραγε έχει περισσότερη αξία; Τα πλούτη ή η αγάπη;»

– Στο καλό, Ηρακλή, του φώναξε ο Αυγείας, από σήμερα να με λογαριάζεις φίλο σου!

Μα ο Ηρακλής ήταν πολύ μακριά και δεν τον άκουσε.

Είχε γίνει ένα με το φως του ήλιου!

Σε ριζιμιό

Γιώγια Σιώκου

Καθώς το ραβδί του τυφλού Τειρεσία
γέρικα κροταλίζει
στα πλακόστρωτα του σύμπαντος,
την αποτείχιση φοβάμαι του μέλλοντος.
Γι' αυτό κάθε νύχτα ανεβαίνω ψηλά,
σε όρθιο βουνό, σε ριζιμιό,
με δεκαοκτώ φθόγγους και είκοσι τέσσερα γράμματα.
Την αυγη ξεκαμινιάζω στα κράσπεδα
για ν' ασβεστώνω τις αυλές του κόσμου,
Μ' ένα χτενάκι απ' τα μαλλιά μου
σκάβω το τσιμέντο,
φυτεύω αειφόρα δένδρα,
τ' αηδόνια προσκαλώ
και την καμπάνα της Ειρήνης
πάνω από τις μαρκίζες,
στο βυζαντινό εκκλησάκι, ολοένα χτυπώ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της Κριτικής Επιτροπής Πανελλήνιου και Παγκύπριου Λογοτεχνικού Διαγωνισμού Ολοκληρωμένου Έργου, Ποίησης, Διηγήματος, Χρονικού-Μαρτυρίας, με ελεύθερο θέμα της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών έτους 2023

Η Κριτική Επιτροπή αποτελούμενη από τον Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών κ. Λευτέρη Β. Τζόκα, την Αντιπρόεδρο της Ένωσης κα Αγαπούλα Ευθυμιοπούλου και τον εκπαιδευτικό-συγγραφέα κ. Παύλο Χρήστου, ταμεία της Ένωσης, συγχαίρει όλους όσοι έλαβαν μέρος στον διαγωνισμό αυτό. Τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής μελέτησαν και αξιολόγησαν αντικειμενικά και ο καθένας χωριστά τα υποβληθέντα προς κρίση έργα: Ολοκληρωμένου Έργου, Ποίησης, Διηγήματος, Χρονικού-Μαρτυρίας. Με πρόσκληση του Προέδρου της Ένωσης Λευτέρη Β. Τζόκα, συνήλθαν την Τρίτη, 21 Νοεμβρίου 2023 στη Στέγη της Ένωσης (Ζωοδόχου Πηγής 2-4, 2^{ος} όροφος), για την εξαγωγή των αποτελεσμάτων Διαγωνισμού.

Όλα αυτά θα είναι αναρτημένα από 1^η Δεκεμβρίου 2023 στο Διαδίκτυο: www.ellineslogotexnes.gr της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Η Απονομή θα πραγματοποιηθεί σε εύθετο χρόνο το 2024 και θα ενημερωθείτε για την Αίθουσα, ημερομηνία και ώρα ακριβώς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στη Σπυριδούλα Μπάκα, Πτυχιούχο ΜΙΘΕ του ΕΚΠΑ-Μουσικό-Ερευνήτρια. Για το έργο της: «Σμύρνη 1875-Εντυπώσεις Μελωδιών-Ματ σε 2 Υφέςεις» γραμμένο σε τρεις (3) Γλώσσες (Ελληνικά – Αγγλικά – Γαλλικά), έχει CD με 13 τραγούδια ερμηνευμένα από την ίδια, σελίδες 188 και επιχορηγήθηκε από το ΥΠ.ΠΟ.-Α., το 2021, που εκδόθηκε από το ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας) (ΙΜΣ-ΙΤΕ).

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στους: Ελένη Β. Μπίκα-Τσώλη και Γιάννη Γ. Τσώλη για το έργο τους: «Τότε που η αγάπη μιλούσε με γράμματα» (εκδόσεις ΑΓ-ΓΕΛΑΚΗ, σελ. 542).

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΡΟΝΙΚΟΥ-ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Απονέμεται στον κ. Κωνσταντίνο Χρ. Κω-

στούλα για το έργο του «1922-Από το όνειρο... στην προσφυγιά. Μια οικογενειακή εμπειρία από το 1922». Έκδοση ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΡΟΝΙΚΟΥ - ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Απονέμεται στον κ. Κωνσταντίνο Χρ. Κωστούλα για το έργο του: «Η ζωή με τα τέλια – Ενθυμώσεις από την υπηρεσία στον ΟΤΕ». Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ, Αθήνα 2023.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΡΟΝΙΚΟΥ - ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Απονέμεται στον Παναγιώτη Μ. Βάσιο για το έργο του: «Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΠΕΤΑ – ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΗΤΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ (Ιούλιος 1822)». Έκδοση ΗΙΤΟΡΙΚΑΛ QWEST.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Γεώργιο Β. Σιαφλά, για το έργο του: «Φτερά να μην έχεις» (Ερωτικό Δράμα). Έκδοση ΔΙΑΝΟΙΑ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στο Ίδρυμα ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΙΑΦΛΑ-ΜΠΑΛΟΓΛΟΥ για την έκδοση του έργου: «Το φως μένει – Η ομίχλη φεύγει» του αιμνήστου Παύλου Ρ. Μπαλόγλου.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον Παναγιώτη Μπάρκα, Καθηγήτη Λογοτεχνίας στο Παν/μιο Αργυροκάστρου για το τρίτομο περισπούδαστο έργο του, χιλίων και πλέον σελίδων με τίτλο: «ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΗΓΟΥ» με CD «Ήπειρος-Ο μύθος στην πραγματικότητα». εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον Παναγιώτη Μπάρκα, Καθηγήτη Λογοτεχνίας στο Παν/μιο Αργυροκάστρου. Για το έργο του: «Η ΔΩΔΩΝΗ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ»-Μονογραφία. Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον Βασίλειο Δημ. Μήτση Εκπαιδευτικό – Συγγραφέα για το 4/τομο έργο του: «ΚΙΒΩΤΟΣ». Ήτοι: Περιρριναγωγή Γλωσσικού Ιδιώματος Πωγωνίου-Θεσπρωτίας και Βορείου Ηπείρου». Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Απονέμεται στην κα Ελευθερία Κρικέλη Ιατρό Παθολόγο-Διευθύντρια Α΄ Παθολογικής Κλινικής ΜΗΤΕΡΑ. Για τα δύο περισπούδαστα έργα της: «Από ΑΥΓΟΥΣΤΟ... ΣΕ ΑΥΓΟΥΣΤΟ» (θέμα: Δωρεάς Οργάνων) με ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ και «Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΤΑΪΝ ΚΡΕΜΣ» που κυκλοφορούν από την ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Απονέμεται στον κ. Γεώργιο Ν. Μακρίδη για τα έργα του: «Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΣΤΟ JOHN LOCKE» και «DAVID HUME ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ», Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Χαρίλαο Γ. Γκούτο Ομ. Καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου για το έργο του ΑΝΩΝΥΜΟΥ «Γαμήλια Έθιμα στην επαρχία Κόνιτσας το 1899», με την Εισαγωγή-Επιμέλεια δική του, εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Παύλο Αθ. Παλούκα Επίτιμο Σχολικό Σύμβουλο Δ.Ε. για το έργο του: «Η ΜΝΗΜΗ ΜΟΥ ΜΕ...ΚΑΙΕΙ» (Γλυκοφώνες θύμησης σε ποιητικό λόγο), Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ, Αθήνα 2023.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον Δρ. Ευστάθιο Δημ. Αρβανίτη για το έργο του: «Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΑ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ», Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στο Αφιέρωμα Παλιγγενεσίας «Το μυστικό σύνθημα θέλει το έχουμε: «Καστρινοί και Λογγίσοι» Δίτομο Έργο, κοινή έκδοση του Δήμου Παλλήνης και του ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙΣ. (Εκδοτική ομάδα 5/ανδρον) που περιέχει εικαστικό αφιέρωμα Παλιγγενεσίας.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στους Γιώργου Λ. Αργυράκο – Κων/να-Κορασιόν Αργυράκου για το έργο τους: «Η Επανάσταση του '21 στην Gazette de Lausanne», Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον Γεώργιο Στ. Βαγιανό, Καθηγητή Παιδαγωγικής Δρ.-Φιλοσοφίας-Ψυχολογίας, για το δίτομο έργο του: «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ» (Παρατηρήσεις επί της αρχιτεκτονικής και της κατασκευής του ναΐδριου-Η ιστορικότητά του και Σχέδια) ΑΜΜΩΝ Εκδοτική.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Γιάννη Δημόπουλο για το έργο του: «ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ»-Από τον Ηράκλειτο έως τον Λιαντίνη, ΑΜΜΩΝ Εκδοτική.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Θεόδωρο Δημητρόπουλο, για το έργο του: «Η Διοίκηση Ολικής Ποιότητας στον Χρυσούν Αιώνα του Περικλέους», Εκδόσεις ΑΜΜΩΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Θεμιστοκλή Παπαδημόπουλο, για το έργο του: «Σπάζοντας τον Κώδικα της Τροίας-Το μυκηναϊκό project που απέτυχε», ΑΜΜΩΝ Εκδοτική.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Απονέμεται στον κ. Νίκο Σ. Καλλέρη για το έργο του: «Μικρός απέραντος χρόνος» (Κείμενα παρά του εκλιπόντος Ενσωτά), ΑΜΜΩΝ Εκδοτική.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Απονέμεται στην Αδελφότητα Λεσινισιωτών Βορείου Ηπείρου (Άνω και Κάτω Λεσινίτσα Δελβίνου) για την πολυετή εκδοτική προσπάθεια προς ανάδειξη της τοπικής ιστορίας των Ελληνορθόδοξων παραδόσεων και του Ελληνικού Πολιτισμού των χωριών που αντιπροσωπεύει.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Απονέμεται στην Αδελφότητα Λεσινισιωτών Βορείου Ηπείρου (Άνω και Κάτω Λεσινίτσα Δελβίνου) για τη σειρά πετυχημένων εκδόσεων για την ιστορία και τις προσωπικότητες του χωριού τους. Όπως **Βασιλείου Μπαρά:** «Το Δέλβινο Β. Ηπείρου», **Δρ. Γεωργίου Γ. Γιακουμή:** «Το μοναστήρι του Γερμανού Λεσινίτσας στη Βόρεια Ήπειρο» και «Ι. Ναός Αγίου Γεωργίου Λεσινίτσας», **Αλέξανδρου Αθ. Τσάκα:** «Η περιοχή Ριζών Β. Ηπείρου» (επαρχία Θεολόγου), **Ευαγγέλου Παντ. Μέλλου:** «Αγαπώ τη Λεσινίτσα», **Λευτέρη Θ. Πάσχου:** «Μνήμες που δεν λένε να σβήσουν», **Γιάννης Κάλλης:** «ΑΝΑΛΕΚΤΑ» (Μνήμες, Ζωής σπαράγματα, Αξίες και Διδάγματα), με επιμέλεια έκδοσης: Νίκος Θ. Υφαντής και Ματίνα Δ. Παππά. Όλα είναι εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΟΝ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΟΙΚΟ ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ

Απονέμεται στον εκδοτικό οίκο ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ και τους Ίδρυτές, Εκδότες και Ερευνητές κύριον

Παναγιώτη Μ. Λέζο και κύριον Κωνσταντίνου Σ. Ζαφειράτη, που με αξιοθαύμαστο ζήλο, μεράκι, υπομονή κι επιμονή, συλλέγουν από Αρχαία και Βιβλιοθήκες, δυσεύρετα και ανέκδοτα έργα για την Ήπειρο (Βόρεια και Νότια) και δεν φείδονται εξόδων, χρόνου και κόπου, να τα εκδίδουν.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον Πολιτιστικό Σύλλογο Τσεπελόβου «Αναστάσιος Τσούφλης» για την επανέκδοση εξαντλημένων τίτλων Ηπειρωτικών προσωπικοτήτων, όπως του αειμνήστου Κωνσταντίνου Ν. Ράδου, Καθηγητού εκ Τσεπελόβου με τον τίτλο: «Ο πειρατής της Γραμβούσης και άλλα διηγήματα», Έκδοση ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στην κα Θάλεια Μάνου και συγγραφέα Γεώργιο Μυτίλη για το έργο του αειμνήστου Μιχάλη Χαρ. Μάνου με τίτλο «ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΩΜΑΤΑ», Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον κ. Γεώργιο Θ. Καραμπάτσο για το έργο του: «ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΑΓΩΝΗΣ (1790-1867) Αρχιεπίσκοπο Αργολίδος (1852-1867)», Έκδοση Ιεράς Μητρόπολης Ελβετίας και ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον επιμελητή του Δίτομου έργου «ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ Η ΣΩΤΗΡΑ» (Δημητρίου Β. Μπούρτζη), κον Ευάγγελον Δημ. Σεφέρη, Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον Παντελή Αντ. Γκιώκα για το έργο του: «ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΠΕΛΗΣ» (Γεγονότα και Αναμνήσεις), Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στους επιμελητές του έργου: Ευάγγελο Θ. Πριώνη-Κώστα Μάρη-Κώστα Σπ. Ζαφειράτη, για τη σειρά «Εργογραφία Ηπειρωτών Λογίων», που περιλαμβάνει το έργο: Ανδρέα Θ. Θεοδωρίδου (1954-2013) ΑΡΧΕΙΑ Α΄, του Βασιλείου Α. Γχορτζή «Μελέται-Άρθρα και Επιστολαί» (Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ).

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον Βαγγέλη Ζαφειράτη για το έργο του: «Το κράξιμο του κόρακα», Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον κ. Δημήτρη Σ. Μασούρη Επί-

τιμο Σχολικό Σύμβουλο Φιλολόγων για το έργο του: «37 Μαρουσιώτικα παραμύθια», Εκδόσεις εφημερίδα ΑΜΑΡΥΣΙΑ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στην κα Αντιγόνη Πόμμερ, Καθηγήτρια Δημιουργικής Γραφής για το έργο της: «Ξενώνας Κακοποιημένων Βρικόλακων», Εκδόσεις 24 γράμματα.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στην Κωνσταντίνα Ρεμπή για το έργο της: «Τα φάρια που πετούν», Εκδόσεις Άπαρσις.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον Γεώργιο Φωτ. Παπαδόπουλο, Δρ. Θεολογίας και Ανθρωπιστικών Επιστημών για το έργο του: «Κρουνοί Θείας Χάριτος», Χίος 2023, Έκδοση Τυπογραφία

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον κ. Δημήτριο Ευθ. Κουτονιά για το έργο του: «Διαδρομές στο βάθος του Μύθου και της Ιστορίας (1755-2020)».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον Σταύρο Ντζούρα για το τρίτομο έργο του «ΟΝΕΙΡΟΔΙΚΤΥΟ» με την επιμέλεια της Μαίρης Τσούτσια.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ΄

Απονέμεται στον κ. Ιωάννη Χ. Κοσμίδη για το παιδικό θεατρικό έργο του «Ο κόσμος των παιδιών».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ΄

Απονέμεται στον κ. Ιωάννη Χ. Κοσμίδη για το θεατρικό έργο του: «ΣΟΦΟΚΛΗΣ: ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ

Απονέμεται στη Σοφία Μακρή για τα έργα της: «Άγνωστε ταξιδιώτη», «Αγαπημένη μου μαμά», «Η Αγία Διαδρομή», «Η καρδιά του Έβενου», «Άννος», «Η ιστορία του Λέναδρου-Έτσι απλά...».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄ ΠΟΙΗΣΗΣ

Απονέμεται στον Μιχάλη Παγούνη για το έργο του «Ορειάδα» (Επικό τραγούδι), Εκδόσεις Λεξιτυπον.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄ ΠΟΙΗΣΗΣ

Απονέμεται στον Σπύρο Π. Ραδίτσα για την ποιητική συλλογή: «Προσωπικά», Εκδόσεις ΧΑΡΗ ΠΑΤΣΗ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ΄ ΠΟΙΗΣΗΣ

Απονέμεται στην Άννα Μαυροειδή για την

ποιητική συλλογή: «Μόνο γι' Αγάπη μίλησέ μου», Έκδοση ΧΑΡΗ ΠΑΤΣΗ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΈΡΓΟΥ ΠΟΙΗΣΗΣ

Απονέμεται στον Γιώργο Σταυράκη για το έργο του: «Θύμησης», Έκδοση ΤΑΔΕ ΕΦΗ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΈΡΓΟΥ ΠΟΙΗΣΗΣ

Απονέμεται στην Έλενα-Λεωνώρα Λέκκα για την ποιητική συλλογή «Οικογενειακά Στάχυα» (επιμέλεια Γιώργου Σταυράκη) Εκδόσεις ΤΑΔΕ ΕΦΗ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΈΡΓΟΥ ΣΤΙΧΟΥ

Απονέμεται στη Σοφία Σκλείδα για τις «Στιχουργικές-Αναζωγραφίσεις-Καλλιτεχνημάτων, με εικονογράφηση ζωγράφου Ιωάννου Καραλιά, από τις εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΈΡΓΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ

Απονέμεται στην κα Καίτη Φλώκου-Κώτσα για τα παραμύθια με τίτλο «Η Μαργαριταρένια στο βασίλειο των λουλουδιών και άλλα παραμύθια». Εικονογράφηση Δήμητρα Παπαδημητρίου, Εκδόσεις Μιχάλη Σιδέρη.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΈΡΓΟΥ

Απονέμεται στην Ελένη Σοφία-Στοίλου για το έργο της «Τα δάκρυα του φεγγαριού» με επιμέλεια Σοφίας Σκλείδα και εικονογράφηση Έλενας Μαυρομάτη και Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Απονέμεται στον Ντίνο Ν. Μακρυγιάννη για το έργο του: «Εικοσιενικές Ανατάσεις»-Ναύπακτος.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Απονέμεται στον Παντελή (Λάκη) Χαντζή για το έργο του: «Λέξεις που χαρακτηρίζουν τον Άνθρωπο»-Μεσολόγγι.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΈΡΓΟΥ

Απονέμεται στον Σταύρο Θ. Παπουτσή για την ποιητική συλλογή «Κυπριακός Ιριδισμός»-Πειραιάς.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Απονέμεται στον Χάρη Τοκατλίδη για τις ποιητικές συλλογές: «ΕΠΤΑ», Έκδοση ΚΑΚΤΟΣ και «Πρόσωπα Απρόσωπα», Έκδοση Γαβριηλίδης.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Απονέμεται στον Κώστα Μ. Παππά για τα ποιήματα με τίτλο «ΑΝΑΠΟΛΩΝΤΑΣ» Έκδοση ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ. Επιμέλεια: Πάρη Ανδρεάδη.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Απονέμεται στην Αδελφότητα Λεσινιτσιωτών (Άνω και Κάτω Λεσινίτσα) Β. Ηλείου στη μνήμη του αείμνηστου Δημοσθένη Στ. Πάσχου και το έργο του: «Θέλω να γράψω με καημό», Εκδόσεις ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΠΟΙΗΣΗΣ

Απονέμεται στον Ευριπίδη Κλεόπα για το ταξιδιωτικό έργο Ποίησης (1974-2023) με τίτλο: «Σημειώσεις ενός Ταξιδιώτη» από τις εκδόσεις του περιοδικού «Μανιφέστο».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Απονέμεται στον Βασίλη Νούσια για την ποιητική συλλογή «ΕΙΡΑΝΑ», περιέχει μουσικό CD, Έκδοση ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Απονέμεται στον Άγγελο Κούρο για τις ποιητικές συλλογές του: «βαθαινοντας στα διακοσάχρονα της ελληνικής επανάστασης» (Έκδοση ΑΘΛΕΠΟΛΙΣ-Πένταδρον) και «σου ορκίζομαι στο βουνό-ιερότερο όρκο δεν έχω» (Εκδόσεις ΚΑΠΑ).

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Απονέμεται στον Παναγιώτη Κοτρόγιαννο για την ποιητική συλλογή «Ψυχής φτερουγίσματα», Δίστομο 2022.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Απονέμεται στην κα Παρασκευή Τσουπαρούλου-Καμπά για το έργο της «Τα κόκκινα τριαντάφυλλα».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

Απονέμεται στον Δαμασκηνό Θωμά Συνθέτη-Μουσικολόγο-Ιστορικό της Τέχνης για το έργο του «Η Αγάπη και η Ελπίδα Φτερουγίζουν» Εκδόσεις «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΤΩΝ».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Απονέμεται στην Κωνσταντία Φαγαδάκη για το Λεύκωμα της «ΧΡΩΜΟ-ΠΙΔΑΚΕΣ» (μέρος 1^ο), Έκδοση ΑΘΛΕΠΟΛΙΣ-ΟΜΑΔΑ 5/ΑΝΔΡΟΝ.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Απονέμεται στον Ορέστη Λαδένη Ζωγράφο ΑΣΚΤ-Ποιητή για το εξώφυλλο και οπισθόφυλλο του έργου της Σπυριδούλας Μπάκα με τίτλο: «Σμύρνη 1875-Εντυπώσεις Μελωδιών-Ματ σε 2 Υφές».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Απονέμεται στον Ιωάννη Καραλιά Αρχιτέκτονα-Ζωγράφο-Ποιητή για το εξώφυλλο και την εικονογράφηση του βιβλίου της Σοφίας Σκλείδα «Στιχουργικές Αναζωογραφίες Καλλιτεχνημάτων».

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

Απονέμεται στη Δήμητρα Παπαδημητρίου για το έργο με παραμύθια της Καίτης Φλώκου-Κώτσα, στο εξώφυλλο και σελίδες.

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

Απονέμεται στην Έλενα Μαυρομάτη για την εικονογράφηση εξωφύλλου και σελίδων του έργου «Τα δάκρυα του φεγγαριού» της Ελένης Σοφιά-Στοϊλού.

ΕΙΔΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ**Α΄ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΠΟΙΗΣΗΣ**

1. Στην κα Αγγελική Σταματούκου, με το ψευδώνυμο «Αρεθουσιάς», για το ποίημα «Τα συναισθήματα δεν είναι στις οθόνες».

2. Στην κα Βασιλική Παππά, με το ψευδώνυμο «Ariana», για το ποίημα «Κλικ στη σιωπή».

3. Στον κ. Θεοφάνη Μπογιάννο ο Ρόδιος, με το ψευδώνυμο «Πιτταχός» για το ποίημα «Ο, συ μισείς, ετέρω μη ποιήσης».

4. Στον κ. Κώστα Μασούρα, με το ψευδώνυμο «Κοσμάς» για το ποίημα «Αναδιφρήσεις».

5. Στον κ. Αθω Χατζηματθαίου (Λεμεσός-Κύπρος), με το ψευδώνυμο «Ηλιανθος» για το ποίημα «Έρωτας».

6. Στον κ. Ιωάννη Χ. Κοσμίδη, με το ψευδώνυμο «Πόντιος» για το ποίημα «Ηλιε μου».

7. Στην κ. Παναγιώτα Γετίμη, με το ψευδώνυμο «Στεφανία» για το ποίημα «Υδάτινο άγγιγμα».

8. Στον κ. Μιλτιάδη Ντόβα, με το ψευδώνυμο «Ιουλιανός» για το ποίημα «Ονειρόχρονος».

9. Στην κα Παρασκευή Τσουπαροπούλου, με το ψευδώνυμο «Τριαντάφυλλος» για το ποίημα «Παλαμάς-Η αγαπημένη μου πατρίδα».

10. Στον κ. Αλέξανδρο Παπαδημητρόπουλο, με το ψευδώνυμο «Ρούμπερτ Μπρουκ» για το ποίημα «DE PROFUNDIS».

11. Στον κ. Γεώργιο Ηλ. Γκούμα, με το ψευδώνυμο «Στοχαστής» για το ποίημα «Παρακαίρες διαπιστώσεις».

12. Στην κα Βάσω Τριανταφυλλίδου-Κηπουρού, με το ψευδώνυμο «Τα παιδιά» για το ποίημα «Έξω βρέχει».

13. Στην κα Αγγέλα Χρονοπούλου, με το ψευδώνυμο «Ακροβάτης» για το ποίημα «Οι πολιτείες».

14. Στην κα Ελένη Βέρρου, με το ψευδώνυμο «Μαργαρίτα» για το ποίημα «Ισόβιος Βασιλιάς».

15. Στον κ. Βασίλειο Χαλάτση, με το ψευδώνυμο «Βασίλης Βαρασοβίτης» για το ποίημα «Χέρια».

16. Στην κα Δέσποινα Κατσιρέα, με το ψευδώνυμο «Ιοκάστη» για το ποίημα «Ανάμνηση».

17. Στον κ. Γεώργιο Ατσαβέ, με το ψευδώνυμο «Αρναίος» για το ποίημα «Οι λέξεις και εμείς!».

18. Στην κα Αλέκα Κακριπίδου, με το ψευδώνυμο «Ελεονώρα» για το ποίημα «Ματωμένη Σιωπή».

19. Στην κα Βασιλική Πεκλάρη, με το ψευδώνυμο «Μαριάννα Ντάνου» για το ποίημα «Η αιώνια πάλη».

20. Στην κα Αναπνιώτου Φυλλίτσα-Αθηναΐς, με το ψευδώνυμο «Αγαθονίκη» για το ποίημα «Μπορείς!».

21. Στην κα Ιφιγένεια Καλιακάτσου με το ψευδώνυμο «Τετράφυλλο» για το ποίημα «Ένας άνδρας».

22. Στην κα Μαρία Ράπτη, με το ψευδώνυμο «Μακεβα» για το ποίημα «Ερωτικόν».

23. Στον κ. Θεόδωρο Βλασσόπουλο με το ψευδώνυμο «Βλαστός» για το ποίημα «Παραλογισμός του πολέμου».

Β΄ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ Μυθιστορήματος στην κα Ελένη Βέρρου, με το ψευδώνυμο «Μάχη και καρτερική ωριμότητα» για το μυθιστόρημα «Δυο καπετάνιοι από στιγμή σε στιγμή ένα χαμογελαστό απόγευμα».

Γ΄ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ**Α΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ**

Στον κ. Αριστείδη Σχισμένο με το ψευδώνυμο «Άρης Ορεινός» για το διήγημα «Το Διαβολογέφυρο της Μουρμουρίτσας στο Βελεντζικό Άρτας», που ισοβαθεί με τον κ. Ελευθέριο Τσιρώνη, με το ψευδώνυμο «Ελευθέριος Μικροσηλιώτης» και το διήγημά του «Το βρόχινο νερό».

Β΄ ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Στον κ. Ιωάννη Χ. Κοσμίδη με το ψευδώνυμο «Πόντιος» για το διήγημα «Ο επαναστάτης», που ισοβαθεί με τον κ. Λευτέρη Χ. Αρμελινό με το ψευδώνυμο «Ελεύθερος» και το διήγημά του «Κυφέλη 2023». Ακόμα ισοβαθεί τον κ. Αλέξανδρο Παπαδημητρόπουλο, με το ψευδώνυμο «Γουλιέλμος» και το διήγημά του «Όταν το όνειρο γίνεται επιφύλαξη».

Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Στην κα Ελένη Βέρρου με το ψευδώνυμο «Μωβ αμάραντος» για το διήγημα «Άγρια Δύση» που ισοβαθμεί με την κα Παναγιώτα Γετίμη με το ψευδώνυμο «Στεφανία» και το διήγημά της «Το κόκκινο παλτό της βιτρίνας» και ισοβαθμεί με την κα Βάσω Τριανταφυλλίδου-Κηπουρού, με το ψευδώνυμο «Τα παιδιά» και το διήγημα «Ο Ζήσης και οι τρεις κόρες τους».

ΕΙΔΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

1) Στην κα Αγγελία Χρονοπούλου, με το ψευδώνυμο «Ακροβάτης», για το διήγημα «Αν είχαν οι λύκοι τσέπες...».

2) Στην κα Δέσποινα Κατσιρέα, με το ψευδώνυμο «Ιοκάστη» για το διήγημά της «Ένα περιστέρι στην πλατεία».

3) Στην κα Παρασκευή Τσουπαροπούλου, με το ψευδώνυμο «Ραχήλ» για το διήγημά της «Πώς έζησα την καταστροφή στον Παλαμά».

4) Στην κα Ευθυμία Τσιτάνου, με το ψευδώνυμο «Δερμάτη Χρύσα» και το διήγημα «Η Ρωξάνη».

5) Στην κα Δέσποινα Τζανάη, με το ψευδώνυμο «Τα μουντά χρώματα της ζωής» για το διήγημα «Ο λύκος βασιλιάς της νύχτας».

6) Στην κα Ιφιγένεια Καλιακάτσου, με το ψευδώνυμο «Τετράφυλλο» για το διήγημα «Η καλή μας φίλη Παντελής».

7) Στον κο Γεώργιο Απ. Κυριαρζή, με το ψευδώνυμο «Αύγουστος Άλλος» για το διήγημα «Αύγουστος Άλλος».

ΕΙΔΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΡΟΝΙΚΟΥ - ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

1) Στον κ. Λευτέρη Χ. Αρμελινό, με το ψευ-

δώνυμο «Στοχαστικός» για το Χρονικό-Μαρτυρία «Ο... χρόνος».

2) Στην κα Ελένη Βέρρου, με το ψευδώνυμο «Μάχιμη ελπίδα» για το Χρονικό-Μαρτυρία «Το κάστρο».

3) Στον κ. Ηλία Θάνο, με το ψευδώνυμο «Νεκτάριος Διάκος» για το Χρονικό-Μαρτυρία «Χρονικό της δράσης του Επισκόπου Σαλώνων Ησαΐα προεπαναστατικά και στην Επανάσταση του 1821».

4) Στην κα Βάσω Τριανταφυλλίδου-Κηπουρού, με το ψευδώνυμο «Τα παιδιά» για το Χρονικό-Μαρτυρία «Το μωρό ήθε ξημερώματα».

5) Στον κ. Σωτήρη Λ. Δημητρίου, με το ψευδώνυμο «Μίλων» για το Χρονικό-Μαρτυρία «Σαν παραμύθι-Διακόσια χρόνια φέτος από τον ηρωικό θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη».

6) Στην κα Αναπνιώτου Φυλλίτσα-Αθηναΐς, με το ψευδώνυμο «Μνήμων» για το Χρονικό-Μαρτυρία «Καλάβρυτα 80 χρόνια μετά το ολοκαύτωμα».

ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ακράδαντα ότι η Κριτική Επιτροπή της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών που είχε αναλάβει να κρίνει τα κείμενα σε όλες τις κατηγορίες, Ποίησης – Διηγήματος και Χρονικού – Μαρτυρίας, έφερε σε αίσιο πέρας την αποστολή της, ευσυνείδητα και με δικαιοκρισία. Δεν διεκδικεί το έπαθλο του αλάθητου. Εκφράζει από καρδιάς τα θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσοι συμμετείχαν σ' αυτή την ευγενή άμιλλα κι έλαβαν μέρος στον Πανελλήνιο και Παγκύπριο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Ποίησης, Διηγήματος και Χρονικού – Μαρτυρίας για το 2023.

Αθήνα, 21-11-2023

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

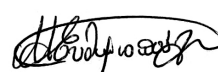
ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β. ΤΖΟΚΑΣ

ΤΟ ΜΕΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Α. ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Β.ΤΖΟΚΑΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΟΡΛΙΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.		σελ.
Σημείωμα εκδότη (Λ.Β.Τ.).....	1	Στ' Αγριλόβουνο (1ο Βραβείο Ποίησης, Β' τάξη Β' Γυμνασίου Διαβολιτσίου).....	24
Περιοδικό (1983-2023) «Λογοτεχνική Δημιουργία» (Λευτέρης Β. Τζόκας).....	3	Στον Άη-Σώστη! Εκεί: (Λάκης Χαντζής).....	25
Η Έκδοση του Περιοδικού «ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ» (Λευτέρης Β. Τζόκας).....	4	«Ταχύτητα» - «Ουρανός μέσα από εσένα» - «Ο κήπος» (Κωνσταντία Φαγαδάκη)	26
ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ (Μαρίας Ι. Κεσίση).....	7	Βράδου Σαββάτου (Πάνος Αθ. Κοκκινόπουλος)....	27
Ο ΟΡΕΣΤΗΣ ΛΑΔΕΝΗΣ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΜΕ ΠΙΝΑΚΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ COSTA NAVARINO.....	8	Ένας άνδρας (Ιφιγένεια Καλιακατάσου).....	27
Η αθωότητα συγγνώμες δεν χρωστάει (Ορέστης Λαδένης).....	9	Πικρή αλήθεια (Αγαπούλα Ευθυμιοπούλου).....	28
Ευρυτανικές αναμνήσεις (Φώτης Κουλαρμάνης) 10		ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ (Κωνσταντίνος, Δ. Ράμμος).....	28
«Άνθρωπος στη θάλασσα» (Φρίξος Δήμου).....	11	Το απαλό χάδι (Γεώργιος Β. Σιαφάκας).....	29
Πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης.....	11	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ.....	29
Οι αρχαιολογικοί μας τόποι είναι ενεργά ασκληπιεία και σήμερα (Κων. Κανατάς).....	12	Ο διάλογος - Ο δρόμος σου Σπ. Π. Ραδίτσας.....	30
Αποκατάσταση (Λεωνίδα Χαζίρογλου).....	13	Θα είχα... Αν είχα!... (Τηλέμαχος Σιέμος)	30
Η προέλευση της λέξης Σούλι (Π. Γ. Χρήστου). 14		Ποδαρικό Πρωτοχρονιάς (Κώστας Χ. Κρεμμύδας) 31	
Παρουσίαση Βιβλίων Γιάννη Κ. Τσώλη στην Άρτα 17		Δελφικά μυστήρια (Δημήτρης Κοτταρίδης).....	32
Συνάντηση με τον Θεό (Άρης Γ. Χαραλαμπίδης) 17		Η γιορτή στην Πλατανούσα (Δημ. Τριάντος).....	32
Τότε που η αγάπη μιλούσε με γράμματα (Ελένη Β. Μπίκα Τσώλη - Γιάννης Κ. Τσώλης).....	18	ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ (Δημήτρης Τσελίκας).....	33
Γεννήθηκε Κυρία (Άγγελος Χρήστος Γόντικας) ..20		Μονάχα ο ποιητής (Γιάννης Γαβαλάς).....	33
Αποχαιρετώντας έναν «πιστό φίλο» (Βασίλης Πετρόπουλος).....	21	Η μαγεία των λέξεων (Άγγελ. Σταματούκου)	34
ΥΨΗΛΕΣ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ (Γιάν. Πανούσης)22		Ορειάδα (Μιχάλης Παγούνης).....	34
Κραυγή ηρώων στο σκοτάδι (Γιάν. Τσούτσιας) ..23		Η ΑΓΑΠΗ (Χρήστος Καραγκούνης).....	35
Με ανάσες κομμάτων (Μαίρη Τσούτσια).....23		Μια αξέχαστη θύμηση (Γ. Παναγιωτακόπουλος).36	
		Ο ΧΟΡΟΣ (Άννα Τσεκούρα).....	37
		Ίσως είναι έτσι ή κάπως έτσι (Κωστής Σιώζης) ..38	
		Οι Στάβλοι του Αυγεία (Φρ. Τζόκα-Ζήση).....	39
		Σε ριζιμίο (Γιώργια Σιώκου).....	41
		ΠΡΑΚΤΙΚΟ της Κριτικής Επιτροπής Λογοτεχνικού Διαγωνισμού έτους 2023	42

